

Turkish Mountaineering Federation

IJMC

International Journal of Mountaineering and Climbing

Yıl: 2022 | Sayı: 2 | Cilt: 5

Türkiye Dağcılık Federasyonu Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi

Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi

International Journal of Mountaineering and Climbing (IJMC)

Sayı: 2 | Cilt: 5 | Yıl: Aralık 2022

Number: 2 | Volume: 5 | Year: December 2022

eISSN: 2667-6923

Sahibi / Owner

Türkiye Dağcılık Federasyonu adına
On behalf of Turkish Mountaineering Federation

Prof. Dr. Ersan BAŞAR

Türkiye Dağcılık Federasyonu Başkanı
President of Turkish Mountaineering Federation

Editörler / Editors

Prof. Dr. Ersan BAŞAR

Doç. Dr. Sercan EROL

Doç. Dr. Emrah AYKORA

Dr. Öğr. Üyesi Murat Eray KORKMAZ

Adres / Address

Türkiye Dağcılık Federasyonu
Kızılay Mh. GMK Bulvarı No 17/10 Çankaya, 06420, Ankara, Turkey
Telefon: +90 312 311 91 20
Faks: +90 312 310 15 78
E-Posta: info@tdf.gov.tr
Web: <http://dergi.tdf.gov.tr/>

Yayın Türü / Type of Publication:

Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi yılda iki kere yayımlanan hakemli bir dergidir. Yayımlanan makalelerde içerik ve kullanılan dil yazarın sorumluluğundadır.

International Journal of Mountaineering and Climbing is a peer-reviewed journal and is published half yearly period. Responsibility in terms of language and content of articles published in the journal belongs to the authors.

Danışma Kurulu / Advisory Board

- Dr. Ali TEKİN (Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Arslan KALKAVAN (Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Burak KURAL (Trabzon Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Coşkun ERÜZ (Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Fatih BEKTAŞ (Trabzon Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Feridun ÇELİK MEN (Yeditepe Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Gıyasettin DEMİRHAN (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Güçlü ÖZEN (İzmir Demokrasi Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Hürmüz KOÇ (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye)
Dr. İlhame ASLANOVA (Bakü Avrasya Üniversitesi, Azerbaycan)
Dr. Jovica UGRINOVSKI (Balkan Dağcılar Birliği Başkanı, North Macedonia)
Dr. Kazım YILDIZ (Gazi Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Nikolai PANAYATOV (NSA Vassil Levski-Bulgaria)
Dr. Nurkhodzha AKBULAEV (Azerbaycan Devlet Üniversitesi, Azerbaycan)
Dr. Nüket SİVRİ (İstanbul Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Okay VURAL (Keçiören Hastanesi, Türkiye)
Dr. Öner DEMİREL (Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Özbay GÜVEN (Gazi Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Robert CHISNALL (Queen's University (retired), Canada)
Dr. Sadettin KORKMAZ (Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Veliyeva Lale MUSALLİM (Sumgayit Devlet Üniversitesi, Azerbaycan)
Dr. Yıldırım GÜNGÖR (İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Türkiye)

Türkçe Dil Editörü / Turkish Language Editor

Gizem Sıla UZUNKAYA

İngilizce Dil Editörü / English Language Editor

Öğr. Gör. Hüseyin Kürşat DURMAZ

ULUSLARARASI DAĞCILIK VE TIRMANIŞ DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi, Türkiye Dağcılık Federasyonu tarafından “**Hakemli Dergi**” statüsüne uygun yılda iki sayı olmak üzere yayımlanır.

Dergi içeriği, tüm kullanıcılara açık, ücretsiz “açık erişimli” bir dergidir. Kullanıcılar yayımcıdan ve yazar/yazarlardan izin almaksızın, dergideki makaleleri tam metin olarak okuyabilir, indirebilir, dağıtabilir, makalelerin çıktısını alabilir ve kaynak göstererek makalelere bağlantı verebilir.

Bu dergide yayımlanan makalelerin ilim ve dil yönünden sorumluluğu yazarların kendilerine aittir. Fikirlerden Federasyonumuz ve Dergi Yönetimi sorumlu tutulamaz. Makalelerde belirtilen görüşler, *Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi*'nin görüşünü yansıtmaz.

Dergide yayınlanan makalelerin tüm yayın hakları *Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi*'ne aittir. Makalesi dergimizde yayınlanmış olan yazarlar makalenin özet kısmının veya tamamının PDF formatında dijital ortamda yayınlanmasını kabul etmiş sayılırlar. Dergi yazım kurallarına uymayan makaleler değerlendirmeye alınmaz. Basılmama kararı verilen yazılar varsa hakem raporuyla birlikte yazarına iade edilir.

Yayın için kabul edilen yazıların yayın hakkı, yayınlanan yazıların da her türlü telif hakları dergiye aittir. Yazara herhangi bir telif hakkı ödenmez.

BU SAYIDAKİ HAKEM KURULU / REVIEWERS OF THIS ISSUE

Sayı: 2 | Cilt: 5 | Yıl: 2022

Number: 2 | Volume: 5 | Year: 2022

Dr. Ahmet Enes SAĞIN

MEB

Dr. Aysel KIZILKAYA NAMLI

Fırat Üniversitesi

Dr. Erdem EROĞLU

Muş Alparslan Üniversitesi

Dr. Mehmet Akif YÜCEKAYA

MEB

Dr. Mustafa Ertan TABUK

Hitit Üniversitesi

Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi
International Journal of Mountaineering and Climbing (IJMC)

Sayı: 2 | Cilt: 5 | Yıl: 2022
Number: 2 | Volume: 5 | Year: 2022

İÇERİK / CONTENTS

(ED)	Editorial Ersan BAŞAR <i>A Meta Analysis of Qualitative Studies About The Problems of Physical Education And Sports Teachers</i>	vi
(AR)	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri ve Onların Sorunları Üzerine Yapılmış Nitel Araştırmalardan Bir Meta-Sentez Çalışması <i>The Mediator and Moderating Role of Professional Belief in the Relationship between Physical Education Teachers' Web 2.0 Content Development Competence and Distance Education Competencies</i>	37
(AR)	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Web 2.0 İçerik Geliştirme Yeterlilikleri ile Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Arasındaki İlişkide Mesleki İnancın Aracı ve Düzenleyici Rolü	52

International Journal of Mountaineering and Climbing, 2022, 5(2), VI

Editorial (Ed)
Editörden (Ed)

IJMC (UDTD)'i Beşinci Yılına Tamamladı

Federasyonumuzun 2018 yılında ilk sayısını yayınladığı Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış dergimizin bu sayı ile beşinci yılını tamamlamış bulunmaktayız. Bu süre içerisinde aralıksız yayın yapan dergimiz spor bilimlerinin birçok alanında bilimsel makaleleri yayımlamıştır.

Türkiye Dağcılık Federasyonu, bir spor federasyonu olarak başta ülkemiz olmak üzere dünyanın dörtbir yanında faaliyetler düzenlemekte ve aynı zamanda uluslararası organizasyonlara katılmaktadır. Bunların içerisinde 2020 Tokyo Olimpiyatlarında ilk defa sahneye çıkan Spor Tırmanış branşı ile 2026 Milano Olimpiyatlarında ilk defa katılım sağlayacak olan Dağ Kayağı branşları federasyonumuzun önde gelen yarış branşlarıdır. Olimpiyatlara sporcu hazırlamak yoğun antrenman süreçlerinin yanı sıra akademik bilimsel çalışmalar ile yürütülmesi gerekmektedir. Dünyada olimpiyatalara sporcu gönderen ülkeler bilimsel çalışmaların çıktılarını sporcular ve antrenörleri ile uygulamaları başarının gerçek anahtarı olmuştur. Bu sebepten dolayı bilimsel dergimiz bu çalışmaların harmanlandığı farklı bakış açılarının bir araya geldiği bir platformdur.

Bu sayı için değerli çalışmalarını gönderen yazarlarımıza, yayın politikalarımızı titiz bir şekilde takip ederek kaliteli yayınlar çıkmasına katkıda bulunan başta hakemlerimiz olmak üzere, bölüm editörlerimize ve yayın kurulumuza, sayımızın yayına hazırlanmasında büyük emekleri olan mizanpaj editörlerimize teşekkürlerimi sunuyorum.

Ersan BAŞAR
Editör

***Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Sorunları Üzerine Yapılmış
Araştırmaların İncelenmesi: Bir Meta-Sentez Çalışması***
***A Meta Analysis of Qualitative Studies About The Problems of Physical
Education And Sports Teachers***

Ahmet AVCI
ahmet17avci@gmail.com
0000-0003-3676-470X

Makale Geçmişi:

Başvuru tarihi:
19 Ekim 2022
Düzeltilme tarihi:
5 Aralık 2022
Kabul tarihi:
21 Aralık 2022

Anahtar Kelimeler:

*Eğitim,
Beden Eğitimi
Öğretmenleri,
Sorunlar*

Article history:

Received:
19 October 2022
Adjustment:
5 December 2022
Accepted:
21 December 2022

Keywords:

*Education,
Physical Education and
Sports Teachers,
Problems*

Öz

Bu araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenleri ve onların sorunları hakkında nitel çalışmaların meta-sentez yöntemi kullanılarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Verilere "beden eğitimi, beden eğitimi ve spor, beden eğitimi ve spor öğretmenleri, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin sorunları, nitel; beden eğitimi ve nitel," anahtar kelimeleri Google Akademik, yöktezarsivi.com ve Yöktez'e aratılarak ulaşılmıştır. Belirlenen ölçütlere uygun 44 makale ve 11 tez olmak üzere toplamda 55 araştırma çalışmada kullanılmıştır. Nitel çalışmalardaki örneklem grubunu beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Yapılan araştırmanın sonunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaşadığı sorunlar; imkân yetersizliğinden kaynaklanan sorunlar, dersin işlenişinde ve okulda karşılaşılan sorunlar, lisans programından kaynaklanan sorunlar ve diğer sorunlar olmak üzere 4 tema altında incelenmiştir. Yapılan çalışmalardaki en fazla sorunun olduğu temaların "dersin işlenişinde ve okulda karşılaşılan sorunlar" ve "imkân yetersizliğinden kaynaklanan sorunlar" olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Abstract

In this study it's aimed to evaluate the qualitative studies of education teachers and their problems by using metasynthesis method. Data collected by searching the special keywords such as "physical education, physical education and sport, physical education teachers, physical education teachers' problems, qualitative, physical education and qualitative" on Google scholar and council of higher education website. According to specificity of data collection 44 articles and 11 thesis were assigned. Samples of the present study are physical education and sports teachers. The problems divided into 4 main theme as follows; unavailable conditions in schools, any obstacles at school and during subject, problems which originated from Licence programme and others. In results, main problems were detected as the themes unavailable conditions in schools, any obstacles at school and during subject.

Giriş

İnsanların egemen olduğu günümüz dünyasında hayatta kalabilmek, yeniliklere adapte olabilmek için eğitimin önemi oldukça büyüktür. Sosyal bir varlık olan insan dünyadaki diğer insanlar ile işbirliği içindedir. Karşılıklı çıkarlar da gerektiren bu işbirliği için ülkelerin birtakım yetkinliklere sahip olması gerekmektedir. Bu yetkinliklerden biri de eğitimidir. Ülkelerin ve kişilerin kendini yetiştirmesi için bir yatırım- kazanç döngüsü diyebileceğimiz eğitime ihtiyaç vardır. Bu önemi fark eden ve bu eğitim için çalışmalarda bulunan ülkelerin sosyal, kültürel, ekonomik bir pazar yeri olan dünyada, toplumların yararına hareket edilmesi önemlidir. En güçlü olma yoluna giden bu rekabet eğitim programlarının da önemini arttırmaktadır. Önemi kavranan eğitim için geçmişten günümüze kalite yükseltme, geliştirme ve yeni strateji oluşturma çalışmaları devam etmekte ve güncellenmektedir (Özcan ve Mirzeoğlu, 2014). Eğitimin bağımsız bir millet oluşturma amacı vardır ve her anlamda zengin bir millet olmak için gereklidir. İçinde bulunduğu toplumun tamamını ilgilendirmektedir. Bunun nedeni eğitimin değişen ve gelişen dünyadaki tüm yeniliklerden sorumlu olmasıdır (Yağmur, 2020). Önemi kavranan eğitimi geliştirmek ve değişen dünyaya adapte olabilmek amacıyla son yıllarda yoğun çalışmalar yapılmaktadır (Ağgön ve Çağlayan, 2021).

Fiziksel eğitimin de çağdaş eğitim sisteminde önemli yeri vardır. Eğitimle değere ulaşabilen insan, gelecek nesillere sahip olduğu bilgileri aktarmada sağlığına da dikkat edebilmelidir. Fiziksel hareketlilik insanın temel gereksinimlerinden biri sayılabilir. Bireyin bu gereksinimini karşılayan Beden Eğitimi ve Spor (BES) faaliyetleri kişinin sosyal, duygusal ve fiziksel gelişmesine katkı sağlamaktadır. BES faaliyetlerinin fizyolojik yararları ise kişinin kilosunu korumasına, kalp ve dolaşım sisteminin düzgün çalışmasına ve karşılaşılabileceği sakatlıkların önlenmesine veya daha az hasar almasına yardımcı olması sebebiyle büyük öneme sahiptir (Yağmur, 2020). “BES faaliyetleri öğrencinin sahip olduğu liderlik, iletişim, hırs, mücadeleci yapı, azim, yaratıcı becerilerini ortaya çıkarma, işbirliği, uyum, üretkenlik, kararlık ve tutarlılık gösterme, anlayışlı ve saygılı olma, bağımsız hareket edebilme, kurallara uyum, kendini kontrol etme, çalışkanlık ve çaba sarf etme gibi kişilik özelliklerini geliştirmesine yardımcı olmaktadır.” (Çamlyer ve Saracaloğlu, 1996; Yağmur, 2020). Nitelikli bireyler yetiştirmede gerekli kişilik özelliklerinin geliştirilmesini sağlayan BES faaliyetleri eğitimde oldukça önem arz etmektedir. Okullarda öğrencilerin özgür olmasına, bedensel ve ruhsal gelişimini sağlayan beden eğitimi ve spor faaliyetleri bireyin fiziksel gelişiminin gereksinimleri ile doğrudan ilgilidir. Günümüzde değişen ve gelişen teknolojiyle birlikte giderek hareketsizleşen bedenlerimiz, sebep olabileceği sorunlar nedeniyle beden eğitimi ve spor dersinin de önemini arttırmaktadır (Yağmur, 2020). Beden Eğitimi ve Spor kavramları yakın anlamlara sahip gibi algılsa da ikisi birbirinden ayrı kavramlardır. Beden eğitimi bireyin hareketsizliğini engellemek, aktif bir yaşam sunmak ve sahip olduğu hareket kapasitesini optimum düzeyde kullanmasını sağlayan bir kavramdır. Spor ise kuralları olan ve amacı performanslar sonucu kazanımı bulmaya çalışan bir kavramdır. Beden eğitimi dersi bireye psikomotor, bilişsel ve duyuşsal alanda kazanımlar sunan, yaşamında kalıcı izler bırakan özel bir derstir (Öztürk, 2021). Bunun yanında beden eğitimi dersinin bireyde yaşam boyunca spor bilinci anlayışı kazanmasında önemli bir yeri vardır (Sezen, 2019). Bireyin zinde, aktif bir yaşam sürmesine yardımcı olan beden eğitimi; bireyin fiziksel ve ruhsal becerilerini geliştiren, hayata hazırlayan bir aktivite bütünüdür (Sağın, 2018). Yalnızca fiziksel beceriler anlamına gelmeyen beden eğitimi; bireylerin katıldığı fiziksel etkinlikler sayesinde bedeninin farkındalığını, çevresine saygı duymayı, iradelerini, sorumluluk duygusunu, sosyal etkileşimini, takım çalışması ve ruhunu; sabır ve cesaretlerini geliştirir (Eurydice, 2013). Beden Eğitiminin amaçlarında kişinin fiziksel, devinışsel, bilişsel ve duyuşsal becerilerini geliştirmek, toplumsal ve sosyal gelişimine katkıda bulunmak ve yaşamı boyunca aktif bir yaşam sürmesine yardımcı olmaktır. Beden eğitimi ve spor dersinin öğretim programlarının

amacı ise beden eğitiminin amaçlarını göz önünde tutarak öğrencilerin hareket becerilerinin artmasını sağlamak, bilinçli ve sağlıklı yaşam sunmak; disiplin, saygı ve kural öğretmektir (Gündoğdu ve Şirinkan, 2011). Sağladığı bu psikolojik ve sosyolojik faydalardan dolayı günümüzde birçok ülke beden eğitimi dersini eğitim programına yerleştirmişlerdir (Uğraş, 2013).

Öğretmen ihtiyacının ilk ortaya çıkışı ise 1863 yılında olmuştur. beden eğitimi dersini ilk alan okul Harbiye ve Askeri İdadiler olup ilerleyen yıllarda dersin artması sebebiyle öğretmenlerin yetiştirilmesine başlanması amaçlanmış ve bu alandaki ilk çalışmayı Selim Sırrı Tarcan yaparak 1908 yılında Terbiye-i Bedeniye Mektebi açılmıştır (Namlı ve Temel, 2019).

Öğrenciye beden eğitimi ve fiziksel eğitimi verebilecek, sağlıklı bireyler yetiştirilmesini sağlayacak en yetkin ve uygun kişiler beden eğitimi öğretmenleridir. Çünkü beden eğitimi ve sporun yararlarını bilen; bu eğitimi hayatında görerek, uygulayarak tecrübe etmiş ve pedagojik eğitimini almış kişiler beden eğitimi öğretmenleridir. Beden eğitimi öğretmeni belirlenen ilkelere uyarak bireylerin beden, ruh ve fikirsel gelişimlerini geliştiren ve bunları bireylerin hayatında kullanmasını sağlayan kişilerdir. Yalnızca eğitim programlarını uygulamak başarıya ulaşmada tek aşama olmayacağı için beden eğitimi öğretmenleri bu konuda başrolü üstlenmektedir (Uğraş, 2013). Özetle beden eğitimi öğretmeni toplumdaki bireylerin yetiştirilmesinde, hayata atılmasında, onlara kendini gerçekleştirmesini sağlayacak kişilik özellikleri sağlamada, bireylere örnek bir insan profili sunmada önemli bir rol oynar ve bu rolü aileden sonra yaptığı düşünülen ilk kişilerden olabilir (Yağmur, 2020).

Beden eğitimi öğretmeni içinde bulunduğu durum gereği bazı spesifik özellikleri mevcuttur. Bu özellikler: alan ve spor bilgisine hâkim, insanlarla iletişimi iyi; sevgi, saygı ve dürüstlük gösteren, örgütleyici ve iyi organizasyon becerisine sahip kişiler olarak sayılabilir. Öğrencilerin sağlıklı bir hayat sürmesi için önemli görev adamı olan beden eğitimi öğretmenleri öğrencilerin isteklerini ve motivasyonlarını kırmayan, görgülü, sabırlı, eğlenceli ve özgüvenli olmalıdır (Uğraş, 2013).

Beden eğitimi öğretmeni sahip olduğu kişisel niteliklere ek olarak dersteki imkanları da iyi kullanabilmelidir. Beden eğitimi dersi müfredatı ve gerekliliklerinden dolayı malzemeye ihtiyaç duyulan bir derstir. Çeşitli oyunların oynandığı ve branş sporlarının yapıldığı bu derste beden eğitimi öğretmenleri okuldaki imkânları kullanarak ders işlemektedir. Beden eğitimi öğretmenleri mesleğini sürdürürken birçok sorunla karşılaşmaktadır. Öğretmenlerin bu sorunlarla karşılaşması ve sorunun çözülememesi, motivasyonlarının kaybolmasına, dersin niteliğinin azalmasına bu yüzden de velilerin ve diğer branş öğretmenlerinin ders hakkında olumsuz düşüncelerine ve derse olumsuz bakmalarına neden olmaktadır (Burca, Demirhan, Kangalgil ve Saçlı, 2014; Esentürk, İlhan ve Yılmaz, 2018; Sezen, 2019; Öztürk ve Karataş, 2021). Bu durum daha yüksek mertebedeki yöneticilerin de derse olan görüşünü olumsuz etkileyebilir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin karşılaştığı sorunların en başında tesis ve salon yetersizliği gelmektedir. Okullarda eksik olan malzemeler, soyunma odalarının yetersizliği, branşlara ait spor salonlarının olmaması ve bu yüzden kötü hava koşullarında ders işlenememesi dersin uygulanmasında sorunlar yaratmaktadır (Burca, Demirhan, Kangalgil ve Saçlı, 2014; Esentürk, İlhan ve Yılmaz, 2018; Eren, 2019; Sezen, 2019; Uğraş, Güllü ve Yücekaya, 2019; İlhan, Orhan, Uzunçayır, 2021; Öztürk ve Karataş, 2021). Beden eğitimi öğretmenlerinin çalışmaları konu olan bir diğer sorunu ise aldıkları maaşları yetersiz görmeleridir (Yıkılmaz ve Alıncak, 2021; Öztürk ve Karataş, 2021). Bunun yanı sıra okul bütçelerinin yetersizliği de söz konusudur. Eğitim sistemlerinin akademik başarı odaklı olması ve okulların bu konuda rekabeti de derse olan ilgisizliğe ve önemsenmemesine neden olmaktadır (Eren, 2019; Temiz ve Sivrikaya, 2021). Bu ilgisizlik öğretmenin yeterince

değerli görülmemesine, öğretmenden izin almadan konuşulmasına, derse uygun kıyafetle gelinmemesine sebebiyet vermektedir (Aydos ve Ünlü, 2008; Burca, Demirhan, Kangalgil ve Saçlı, 2014). Derse karşı duyulan bu ilgisizlik faaliyetler için ayrılan zamanın beden eğitimi ders saatine ayarlanması sonucunda dersin işlenmemesine sebep olmaktadır (Eren, 2019).

Bu araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile ilgili yapılmış nitel çalışmaların ve öğretmenlerin sorunlarının incelenmesidir. 55 farklı kaynağın meta-sentez yöntemi ile incelendiği bu çalışma sayesinde bu konu hakkında yapılmış araştırmalar tek bir yerden araştırmaların nasıl bir eğilimi olduğu anlaşılabilir.

Yöntem

Araştırmanın Deseni

Bu araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenleri hakkında yapılmış çalışmalar toplanmış ve onların sorunlarını anlatan çalışmaların yorumlanması için meta-sentez (tematik analiz) yöntemi kullanılmıştır. Meta-sentez belirli bir konudaki nitel çalışmaların toplanarak sonuçlarının ve bulgularının birleştirilip karşılaştırıldığı bir çalışma yöntemidir (Polat ve Ay, 2016).

Verilerin Toplanması

Google Akademik, yöktezarsivi.com ve Yöktez'e "beden eğitimi, beden eğitimi ve spor, beden eğitimi ve spor öğretmenleri, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin sorunları, beden eğitimi ve nitel" anahtar kelimeleri aratılarak 342 makale ve teze ulaşılmış. Bunlardan 106 tanesinin örnekleme beden eğitimi ve spor öğretmenleri olup 67 tanesinin nitel çalışma olduğu saptanmıştır. 67 makale ve tezin, beden eğitiminin sorunları ile ilgili olduğu toplam makale ve tez sayısı 55'dir. Toplamda 44 makale ve 11 tezin kullanıldığı bu çalışmada makale ve tezler tablo 1'deki gibi kodlanarak kaynakçası ve kodları gösterilmiş; tablo 2'de ise çalışmaların betimsel özellikleri sunulmuştur.

Tablo 1. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sorunları ile İlgili Araştırmada Yararlanılan Çalışmalar

Çalışma Kodu	Çalışmanın Kaynakçası	Çalışmanın Konusu
M 1	Aksakal, 2018	Hizmet içi Eğitim İçeriğinin Değerlendirilmesi ve Kurs Önerisi
M 2	Alıncak, 2021	Göreve Yeni Başlayan Öğretmenlerin Yeterlilik Algılarının ve Karşılaştıkları Sorunların İncelenmesi
M 3	Alıncak, Pancar, 2021	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İnternet Kullanımı
M 4	Arslan, 2021	Spor Etiğine İlişkin Öğretmen Görüşleri
M 5	Aslan, Sağın, 2021	Türkiye'deki Okul Sporları Organizasyonlarının Bu Organizasyonlara katılan öğretmenlerin bunu değerlendirmesi
M 6	Aydos, Sünbül, Ünlü, 2009	Öğretmenlerin Birlikte Çalışma Yeterlilikleri
M 7	Aydos, Ünlü 2010	Öğretmenlerin Yeterlilikleri Üzerine Bir Makale
M 8	Aydos, Ünlü, 2008	Beden Eğitimi Dersinde Sınıf Yönetimi

M 9	Aytaç Abakay, Alıncak, 2017	Okul Dışında Yapılan Faaliyetlerin Değerlendirilmesi
M 10	Burca, Demirhan, Kangalgil, Saçlı, 2014	Uygulamada Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri
M 11	Can, Güvendi, Işım, 2020	Beden Eğitimi Öğretmenlerine Göre Öğretim Yöntemleri
M 12	Çağlayan, Ağgön, 2021	Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı
M 13	Çetin, Yılmaz, İlhan, 2021	Pandemi Sürecinde Beden Eğitimi Öğretmenleri
M 14	Dağhan, Akkoyunlu, 2015	Eğitimde Teknoloji Kullanım Sürdürülebilirliği Üzerine Yapılan Çalışmaların İncelenmesi
M 15	Esentürk, Güngör, 2019	Öğretmenlerin Yöneticiliğe Yönelim Nedenleri
M 16	Esentürk, Yılmaz, İlhan, Kan, 2019	Kişilerarası Öz-Yeterlik Ölçeği'nin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi
M 17	Güven, 2021	Pandemi Sürecinde Derse Yönelik Motivasyonları Etkileyen Faktörler
M 18	Karataş, 2021	Beden Eğitiminde Yaşanılan Sorunlar
M 19	Karataş, Güllü, 2021	Öğretmenlerin Sınıf Yönetimi Üzerine İnceleme
M 20	Kayısoğlu, Çetin, Bostancıoğlu, Çil, 2022	Pandemide Öğretmenlerin Ders Verimliliği Hakkında Görüşleri
M 21	Kılıçaslan, Baş, 2020	Programdaki Değişikliklere Öğretmenlerin Bakış Açısı
M 22	Mirzeoğlu, Yaralı, Çoknaz, Özmen, 2019	Öğretmenlerin Gözünden Dersleri ve Meslekleri
M 23	Nalbant, 2018	Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi Kurumlarının Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sorunları
M 24	Namlı, Temel, 2019	Lisans Programının Değerlendirilmesi
M 25	Orhan, Uzunçayır, İlhan, 2021	Kaynaştırma Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar
M 26	Özbek, Özdaş, Kavan, 2021	Öğretmenlerin Göçmen Öğrencilere İlişkin Görüşleri
M 27	Özcan, Mirzeoğlu, 2014	Öğretim programına ilişkin Görüşler
M 28	Özdemir, 2018,	Öğretmenlerin Görüşünden Sporda Kadının Yeri
M 29	Özen, Güllü, Uğraş, 2016	Ders etkinliklerinde Teknolojik Araç ve Gereç Kullanımı
M 30	Sağın, Güllü, Uğraş, 2020	Zümre Öğretmenlerinin İşbirliği Düzeyinin İncelenmesi
M 31	Salman, Sarı, 2020	Öğretmen, Öğrenci ve Ailelerin Bakış Açısıyla Fiziksel Uygunluk Karnesi
M 32	Şahin, Dönmez, 2014	19 Mayıs Bayramı Hakkında Öğretmenlerin Görüşleri
M 33	Şirinkan, Gündoğdu, 2011	Öğretim Programına İlişkin Algılar
M 34	Temiz, Sivrikaya, 2021	Derste Karşılaşılan Sorunların Uygulanması

M 35	Uğraş, 2018	Öğretmenler Kendini Hangi Konuda Yetersiz Hissediyor?
M 36	Uğraş, Akbuğa, 2019	Dersteki Spor Yaralanmaları hakkında Öğretmen Görüşler
M 37	Uğraş, Güllü, Eroğlu, Özen, 2017	B.E. Öğretmenlerinin Okullarda Tuttuğu Evrak ve Dosyalar Hakkında Düşünceleri
M 38	Uğraş, Güllü, Yücekaya, 2019	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliğinde İlk Yılım
M 39	Yıkılmaz, Alıncak, 2021	Ücretli Öğretmenlerin Sorunlarının İncelenmesi
M 40	Yıldız, Bektaş, 2020	EBA'da Yayınlanan Ders Hakkında Görüşlerin İncelenmesi
M 41	Yıldız, Yıldız, Çağlayan, 2013	Ortaöğretim Beden Eğitimi Dersi Yeni Öğretim Programının Değerlendirilmesi
M 42	Yılmaz, 2015	Türkiye'deki Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Çalışmalarının Analizi
M 43	Yılmaz, Esentürk, İlhan, 2018	Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri ve Sorunları
M 44	Aykora, Uğraş, 2020	Özel Eğitimcilerin Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Engellilere Yönelik Tutumlarının Araştırılması
T 1	Başkonuş, 2018	Öğretmenlerin Ölçme ve Değerlendirmeye İlişkin Tutum ve Yeterliliklerinin İncelenmesi
T 2	Eren, 2019	5. Sınıf Öğretim Programının Uygulama Sürecinin Değerlendirilmesi
T 3	Lermi, 2016	Otizmlili Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Katılımı Hakkında Görüşler
T 4	Özdemir, 2021	Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Alanında Yapılmış Nitel Çalışmaları İnceleyen Meta-sentez çalışması
T 5	Sağın, 2018	Beden Eğitimi Öğretmenliği İmgesinin yaşadığı Değişim ve Dönüşüm
T 6	Öztürk, 2021	Öğretmenlerin Güncel Beden Eğitime Yönelik Görüş ve Davranışlarının Belirlenmesi
T 7	Sezen, 2019	Ders Uygulamasında Karşılaşılan Problemler
T 8	Uğraş, 2013	Bölüm Yeterliliği Hakkında Öğretmen Görüşleri
T 9	Uğraş, 2018	Mesleki Etik ve Motivasyon Durumlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri
T 10	Yağmur, 2020	Beden Eğitimi dersine İlişkin Görüşler
T 11	Yılmaz, 2019	Fiziksel Uygunluk Karnesinin Ders Uygulamalarına Aktarma Süreçlerinin İncelenmesi

Verilerin Analizi

Bu çalışmada meta-sentez yaklaşım metodu olan tematik sentezleme kullanılmıştır. Tematik sentezleme bir konudaki nitel çalışmalarının bulgularının sentezlemesi anlamına gelmektedir (Polat ve Ay, 2016). Makaleler tek tek okunup numaralandırılmış ve benzerliklerine göre üst temalar altında gruplandırılmıştır. 4 temada gruplandırılan çalışmaların verilerinin analizi ve bulgularının sentezlemesi yapılmıştır.

Araştırmanın Geçerlilik ve Güvenilirliği

Meta-sentez çalışmalarında geçerlik ve güvenilirliği sağlamak için çalışmanın bölümleri ve amacı incelenmektedir (Patton, 2014). Verilerin toplanması bölümünde de belirtildiği gibi çalışmanın kriterleri belirlenmiş ve bu kriterlere uyularak beden eğitimi ve spor öğretmenleri hakkında yapılmış çalışmalar ve onların sorunlarını inceleyen çalışmalara bakılmıştır.

Kodlama sırasında herhangi bir hata olmaması için çalışmalar uzun bir süre zarfında incelenmiş ve elde edilen tüm özet bilgiler yazıya dökülmüştür. Kodlamaların güvenilir olması için aradan yaklaşık bir ay geçtikten sonra araştırmacı analizleri tekrar yapmış, kodlamaların birbiri ile %98 oranında tutarlı olduğu görülmüştür. Ayrıca çalışma bir TPAB (Teknolojik, pedagojik alan bilgisi) uzmanı, bir de meta sentez alanında uzman iki öğretim üyesine incelettirilerek verilerin geçerlilik ve güvenilirliği kontrol ettirilmiştir.

Bulgular

Çalışmanın bulgular kısmında ise beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin karşılaştığı sorunlar ele alınmış ve meta-sentez yöntemiyle incelenmiştir. Elde edilen bulgular “İmkân Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar”, “Dersin İşlenişinde ve Okulda Karşılaşılan Sorunlar”, “Lisans Programından Kaynaklanan Sorunlar”, ve “Diğer Sorunlar” olmak üzere 4 üst tema altından incelenmiştir.

İmkân Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar

Bu sorunlar “spor malzemelerinin eksikliği ve alan yetersizliği, bahçe çevresinin uygunsuz olması, kötü zemin, yetersiz ilk yardım malzemeleri, yetersiz bütçe” olarak sıralanmaktadır.

“İmkân Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar” temasında sorunlar “Alan ve Malzeme Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar” ve “Okul Sporları Organizasyonlarında Karşılaşılan Sorunlar” olmak üzere iki kod altında incelenmektedir.

Tablo 2. Kodlara Göre İmkân Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar

İMKÂN YETERSİZLİĞİNDEN KAYNAKLANAN SORUNLAR	Alan ve Malzeme Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar	<i>“Okul zeminin beton olmasından kaynaklı ayak, kol kırılmaları ve burkulmaları yaşıyoruz. Bunu en aza indirmek için çocukların oyunlardan önce ısınmalarını sağlamaya çalışıyoruz. (M 4) “Spor malzemesi sorunumuz var. Ben öğretmenliğe başlamadan önce belli bir bütçemiz var zannediyordum.” (M 17) “Okulumuzun maddi durumu oldukça kötü. Yasa gereği de zaten artık öğrencilerden para toplayıp, malzeme</i>
---	---	---

		<i>alamıyoruz. Her sene başında bir yerlerden destek bulmaya çalışıyoruz ya da işte veli aidatlarından bize kalan bir şeyler olursa, malzeme almaya çalışıyoruz. (T 2)</i>
	Okul Sporları Organizasyonlarında Karşılaşılan Sorunlar	<i>"...Farklı 3-4 branştan katıldığımızda en az 15-20 defa İl'e gidip gelmek durumunda kalıyoruz. 80 km'lik mesafe bizim için kolay olmuyor." (M 5)</i> <i>"Müsabakaya gidiyoruz sağlık personeli yok. Hakemler sağlık personelini görmeden maçı başlatmam diyor. Bizle de hakemi ikna ediyoruz." (M 5)</i>

Dersin İşlenişinde ve Okulda Karşılaşılan Sorunlar

Dersin İşlenişinde ve Okulda Karşılaşılan Sorunlar temasında sorunlar, "Öğrenci Kaynaklı Sorunlar ve "Sistemden Kaynaklanan Sorunlar" olmak üzere iki kod altından incelenmektedir. Sistemden kaynaklanan sorunlar kodunun sorunlarında yan grup olarak 19 Mayıs Törenleri Hakkında kısmı bulunmaktadır.

Tablo 3. Kodlara Göre Dersin İşlenişinde ve Okulda Karşılaşılan Sorunlar

DERSİN İŞLENİŞİNDE VE OKULDA KARŞILAŞILAN SORUNLAR	Öğrenci Kaynaklı Sorunlar	<i>"Beden eğitimi dersini öğrenciler gereksiz gördüğünden dolayı öğrenciler derse karşı ilgisiz". (M 29)</i>
	Sistemden Kaynaklanan Sorunlar	<i>"Süreç odaklı değerlendirme beraberinde ürün dosyası, proje ve gözlem formu gibi birçok materyaller getiriyor. Bu materyallerin hepsini kullanmak zaman kaybı ve gereksiz olduğunu düşünüyorum. (M 20)</i> <i>"Bu kadar evraka boğmak işleri yavaşlatıyor gereksiz istemler var..."(M 13)</i> <i>"Milli eğitimde evrak ve dosyaların bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum. İlk yılda yanlış evrak çok düzenledim." (M 17)</i> Törenlere Katılımdan Kaynaklı Sorun <i>"%70 dersten kaçmak için gönüllü oluyor, diğerleri zorlamayla katılıyorlar. (M 15)</i>

Lisans Eğitiminden Kaynaklanan Sorunlar

"Lisans Eğitiminden Kaynaklanan Sorunlar" Temasında sorunlar, "Program Sorunları", Özel Eğitim ve Öğretim" ve "Teori Ağırlıklı Ders Saati" kodlarının altında incelenmektedir.

Tablo 4. Kodlara Göre Lisans Eğitiminden Kaynaklanan Sorunlar

LİSANS EĞİTİMİNDEN KAYNAKLANAN SORUNLAR	Programın Sorunları	"Üniversitede spor yaralanmaları üzerine ilk yardım dersi aldım ancak çok yeterli değildi. Daha iyi bir eğitim alabilirdim." (M 36) "Üniversitede aldığım eğitimle okulda verdiğim beden eğitimi ve spor dersi arasında çok fark var."(M 17)
	Özel Eğitim ve Öğretim Hakkında	"Konuyu aktarmada problemler yaşıyorum. Özel öğretim dersini daha fazla almak gerekiyormuş."(M 17) "Spor alanı ile ilgili, bu çocukların ciddi anlamda bedensel gelişimini de göz ardı eden bir eğitimin yaklaşımı olması bazı tanılarla ilgili otizm gibi kullanılması gereken beden eğitimi öğretmeni gibi tamamen göz ardı ediliyor olması." (T 3) "Yapılan çalışmalar beden eğitimi öğretmenlerinin özel gereksinimli çocuklarla çalışırken zorlandıklarını, bu sebeple de özel eğitim dersinin içeriği ve içeriğinin düzenlenmesi konusunda öneriler bulunmaktadır (M 44)
	Teori Ağırlıklı Ders Saati	" Üniversitede bence çok teorik ders var daha fazla alan dersi olmalıydı."(M 17)

Diğer Sorunlar

"Diğer Sorunlar" temasında sorunlar, "Fiziksel Uygunluk Ölçümleri Hakkında" ve "Uzaktan Eğitim" kodları altında incelenmektedir.

Tablo 5. Kodlara Göre Diğer Sorunlar

DİĞER SORUNLAR	Fiziksel Uygunluk Ölçümleri Hakkında	"Kalabalık bir okulda benim için zor oldu diyebilirim. Çok sınıf var. Her derste hiç ara vermeden bu ölçümleri yaptık" (T 11)
	Uzaktan Eğitim	"...Bir öğrenci girmiş derse, sesleniyorum Mustafa orada mısın? Öğrencide ses yok Derse girmiş ama etkileşim yok. Bunlar olumsuz etkiliyor verimliliği. Öğrenciler şöyle düşünüyor; aman beden eğitimi dersi, ne konuşacağım ben, beden eğitimi dersi hareketli bir ders diye derse girmiyorlar." (M 10) "Derslerin uzaktan eğitimle yürütülmeye başladığı günden bu güne dek birçok konuda sorunlar yaşadık. ...bizim için verimli geçen bir dönem değildi" (M 22) "Öğrencilerim bu süreçte sıkıldıklarını, odaklanamadıklarını söylediler. Uzaktan beden eğitimi dersinin çok zevksiz olduğunu dile getirdiler." (M 22)

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaşadığı sorunlar ile ilgili makalelerin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmalar tematik sentezleme metoduyla açıklanmıştır. İncelenen çalışmalarda beden eğitimi öğretmenlerinin sorunları "İmkân Yetersizliğinden Kaynaklanan Sorunlar", "Dersin İşlenişinde ve Okulda Karşılaşılan Sorunlar", "Lisans Programından Kaynaklanan Sorunlar", ve "Diğer Sorunlar" temaları altında aktarılmıştır.

Beden eğitimi dersinde öğretmek istenilen kazanımlar için birçok malzemeye ihtiyaç duyulmaktadır. Bunun yanı sıra dersleri uygulayacak alan da gerekmektedir. Bu dersin işlenişinde bu koşullarla beraber sağlıklı ve disiplinli bir ortam da olması gerekmektedir. Bu yüzden öğrencilerin göstermiş olduğu disiplinsizlik, idarecilerin, diğer branş öğretmenlerinin ve velilerin derse karşı göstermiş olduğu tutumda bu dersin işlenişini ve öğretmen motivasyonunu etkileyebilmektedir. Bunun yanı sıra lisans eğitiminin yetersizliği de çalışmanın devamında gösterileceği gibi dersin işlenişinde olumsuzluklara neden olabilmektedir.

Yapılan çalışmalar incelendiğinde imkân yetersizliğinin birçok beden eğitimi öğretmenin sorunlarından biri olduğu sonucu çıkarılabilir. Okullarda spor tesisinin bulunmaması ve yetersiz malzeme derslerin verimini azalttığı düşünülmektedir. İncelenen çalışmalarda “okullarda top sayısının yetersiz olduğu, bahçede birden fazla beden eğitimi dersinin aynı anda işlenmesinden dolayı sınırlı –dar- alan, okullarda spor salonunun olmaması, okul sporları müsabakaları için verilen harcırahların yetersiz olması; futbol, voleybol ve basketbol branşları dışında diğer branşlar için spor alanının bulunmaması, müsabakalarda sağlık personelleri ve güvenlik görevlilerinin bulunmaması” sorunlarına ulaşılmıştır. Sıklıkla karşılaşılan problemlerden bir diğeri de kötü hava şartlarında dersin işlenememesidir. Beden eğitimi dersinin işlenişini kısıtlayan sorunlar öğrencilerin dersten keyif alamamasına, veli ve diğer branş öğretmenlerinin beden eğitimi dersini gereksiz görmesine neden olabilmektedir.

Dersin işlenişinde ve okulda karşılaşılan sorunlar iki kod altında incelenmiştir. Öğrenciden kaynaklanan sorunlarda öğrencilerin dersteki aktivitelerde yaptığı disiplinsizlik bulunmaktadır. Bu davranışların sebebi kalabalık sınıflar, fakir çevre ve ilgisiz aileler olarak açıklanmaktadır. Öğrencilerin beden eğitimi dersini kolay geçilebilir bir ders olarak görmesi ve sorumluluk hissetmemeleri de derste karşılaşılan bu sorunlara neden olabilmektedir. Göçmen öğrenciler konusunda ise Türkçeyi yeteri kadar bilmemesinden dolayı birtakım iletişim problemleri yaşanmaktadır. Bu problemler iletişimsizlikten kaynaklı yerli öğrencilerin göçmen öğrencileri dışlamasıdır. Kaynaştırma öğrencilerinde yaşanan problemler hakkında beden eğitimi öğretmenleri bireyselleştirilmiş eğitim programını nasıl hazırlanacağını bilmediğini ve programın yetersiz olduğunu dile getirmişlerdir. Dersin işlenişinde ve okulda karşılaşılan sorunların bir diğer kodu olan sistemden kaynaklanan sorunları incelediğimizde en sık karşılaşılan sorunların derslerin çakışmasından dolayı sınıfların beden eğitimi dersini bir arada işlenmesi, malzemelerin diğer kişiler tarafından kullanılması ve toplanmaması, ders saatinin süresinin yetmemesi, çok fazla evrak kullanılması, idarenin derse ve müsabakalara karşı ilgisiz olması, öğrenci sayısının fazla olması, zorla törenlere katılım, okul çevresinin gürültülü olması, yetersiz bütçe sorunları ortaya çıkmıştır.

Beden Eğitimi Öğretmenleri meslek yaşantılarında aldığı lisans eğitiminden dolayı bazı sorunlarla karşılaştıklarını ifade etmişlerdir. Çalışmalar incelendiğinde en sık karşılaşılan sorunların dersleri aktarmada yaşanan problem, özel öğretim yöntemlerinin yetersizliği, yetersiz ilk yardım bilgisi, evrak hazırlamada bilgi eksikliği, yetersiz staj, gereksiz dersler, her branşın eğitiminin lisansta verilmemesi ve değerlendirmede karşılaşılan sorunlar olduğu tespit edilmiştir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştığı diğer sorunlara bakıldığında özel eğitim gereksinimi duyan çocuklarda beden eğitimine yer verilmemesi, imam hatip okullarında beden eğitimi dersine önem verilmemesi, fiziksel uygunluk testi ölçümünde kilolu çocukların fiziksel ölçüme katılmak istememesi ve öğrenci sayısının fazla olması sorunları ortaya çıkmıştır. Covid 19 sebebiyle yapılan uzaktan eğitim döneminde de beden eğitimi öğretmenleri birtakım sorunlar yaşamıştır. Diğer derslere nazaran fiziksel aktivite içeren beden eğitimi dersinin verimi uzaktan eğitimde düşük çıkmıştır. Bu konuda yapılan bir çalışmada öğrencilerle toplantılarda yaşanan iletişimsizlik, öğrencilerin derse düzenli girmemeleri ve derslerde yaşadığı zorluklar vurgulanmıştır. Bununla beraber dersin

yapıldığı dijital platformları öğretmenler daha önce kullanmadığı için sorunlar yaşanmıştır. Öğrencilerin sisteme giriş problemleri yaşadığı ve evlerinde spor malzemelerinin bulunmaması bu yüzden de öğrencilerin dersten keyif alamayıp derse karşı ilgisiz olmalarından dolayı uzaktan eğitimin dezavantajlı olduğu sonucuna varılmıştır (Mirzeoğlu, Yaralı, Çoknaz ve Özmen, 2019.) Uzaktan eğitim konusunda yapılan bir diğer çalışmada ise uzaktan eğitimin sınırlılıklarından dolayı uzaktan eğitimin öğretmen motivasyonunu düşüren etken olduğu sonucuna varılmıştır (Karataş, 2021).

Tüm bu sonuçlar incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin lisans döneminde yetersiz eğitim gördükleri, meslek hayatına başladığında yetersiz imkânlardan dolayı ders işlemede zorlandıkları, ders işlerken öğrenci, veli ve okuldaki diğer öğretmenlerin beden eğitimi dersine karşı olumsuz tavrından dolayı karşılaştığı disiplin sorunları, fiziksel uygunluk ölçümlerini uygulamakta zorlandıkları ve uzaktan eğitimde beden eğitimi dersinin amacını gerçekleştirememesi sonuçlarına ulaşılmıştır.

Öneriler

Beden eğitimi öğretmenleri mesleklerini sürdürürken yaşadığı sorunların çözümü için aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir.

1. En büyük sorunlardan biri olan malzeme yetersizliği için bütçeden okulların spor malzemelerine daha fazla pay ayrılmalı ve okuldaki malzemeler denetlenmelidir.
2. Okullarda beden eğitimi dersi için gerekli alan oluşturulmalı ve okul sporları için yeterli bütçe ayrılmalıdır.
3. Öğretim programları tasarlanırken öğrenci farklılıklarına göre yapılan eğitim planlarının uygulama yönü artırılmalıdır.
4. Lisans öğretim programlarında dersler düzenlenmeli ve mümkün olduğunca fazla branş öğretilmelidir.
5. Özel öğretim yöntemleri dersi detaylandırılmalıdır.
6. Beden eğitimi dersinin önemi tüm branş öğretmenlerine aktarılmalı ve öğrencilerin fiziksel aktivite içeren bir yaşam sürdürmeleri teşvik edilmelidir.
7. Bu konuda yapılan çalışmalar artırılmalıdır.

Kaynakça

- Aksakal, N. (2018). *Beden Eğitimi Öğretmenlerine Yönelik Hizmetiçi Eğitim İçeriğinin Değerlendirilmesi Ve Kurs Program Önerisi*, [Doctoral Dissertation, Anadolu University (Turkey)].
- Alıncak, F. (2021). Göreve Yeni Başlayan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeterlik Algılarının Ve Karşılaştıkları Sorunların İncelenmesi, *Uluslararası Sosyal Bilgilerde Yeni Yaklaşımlar Dergisi*, 5(1), 232-247.
- Alıncak, F., & Pancar, Z. (2021). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İnternet Kullanım Durumlarının İncelenmesi. *Uluslararası Sosyal Bilgilerde Yeni Yaklaşımlar Dergisi*, 5(2), 439-453.
- Arslan, P. (2021). Ortaokul Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Spor Etiğine İlişkin Görüşleri, *Uluslararası Liderlik Çalışmaları Dergisi: Kuram Ve Uygulama*, 4(2), 136-150.
- Aslan, M., & Sağın, A. E. (2021). Türkiye'deki Okul Sporları Organizasyonlarının Bu Organizasyonlara Katılan Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi, *Kafkas Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 26-50.
- Avrupa Komisyonu/EACEA/Eurydice, 2013. Avrupa'daki Okullarda Beden Eğitimi ve Spor Eurydice Raporu, Lüksemburg: AB Yayın Ofisi.
- Aykora, E., & Uğraş, S. (2020). Investigating the attitudes of special educated physical education prospective teachers towards disabled people. *Physical education of students*, 24(1), 11-18.

- Aytaç, K. Y., Abakay, U., & Alıncak, F. (2017). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okul Dışında Yapmış Olduğu Faaliyetlerin Değerlendirilmesi, *Turkish Studies* (Elektronik), 12(21), 45-58.
- Başkonuş, T. (2018). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirmeye İlişkin Tutum Ve Yeterliliklerinin İncelenmesi, Sakarya Üniversitesi.
- Can, H. C., Güvendi, B. & Işım, A. T. (2020). Beden Eğitimi Öğretmenlerine Göre Öğretim Yöntemleri, *Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 22(3), 33-43.
- Çağlayan, G. N., & Ağgön, E. (2021). Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Öğretim Programının Temel Felsefi Ve Genel Amaçlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri, *Anatolia Sport Research*, 2(2), 26-32.
- Çamlıyer, H., & Saracoğlu, A. S. (1996). Orta Dereceli Okullarda Ders Dışı Etkinliklerinin Amaçları Kapsamında Uygulanması, II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, 6-7.
- Çetin, M., Yılmaz, S. H., & İlhan, L. (2021). Koronavirüs (Covid-19) Pandemisi Sürecinde Uzaktan Eğitim; Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenleri Perspektifinden Nitel Bir Araştırma, *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 6(2), 136-161.
- Dağhan, G., & Akkoyunlu, B. (2015). Eğitimde Teknoloji Kullanım Sürdürülebilirliği Üzerine Yapılan Çalışmalarda Genel Eğilimler: Bir Tematik İçerik Analizi Çalışması, *Eğitim Ve Bilim*, 40(178).
- Demirhan, G., Bulca, Y., Saçlı, F., & Kangalgil, M. (2014). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Uygulamada Karşılaştıkları Sorunlar Ve Çözüm Önerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(29-2), 57-68.
- Deveci, Ö., & Aykaç, N. (2018). Temel Eğitimde Yaşanan Sorunları İnceleyen Çalışmaların Değerlendirilmesi: Bir Meta-Sentez Çalışması, *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 7(1), 277-301.
- Eren, G. (2019). 5. Sınıf Beden Eğitimi Ve Spor Öğretim Programının Uygulama Sürecinin İncelenmesi: Çoklu Durum Çalışması Örneği, Master's Thesis, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Esentürk, O. K., & Güngör, N. B. (2019). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Yöneticiliğe Yönelim Nedenleri, *Spormetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(4), 250-264.
- Esentürk, O. K., Yılmaz, A., İlhan, E. L., & Kan, A. (2019). Beden Eğitimi Öğretmeni Kişilerarası Öz-Yeterlik Ölçeği'nin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi, *Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 24(2), 63-88.
- Güven, Ş. (2021) Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Pandemi Sürecinde Yapılan Uzaktan Beden Eğitimi Dersine Yönelik Motivasyonlarını Etkileyen Faktörler, *Spor Eğitim Dergisi*, 5(2), 1-10.
- Karataş, E. Ö., & Güllü, M. (2021). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Üzerine Nitel Bir İnceleme, *Tarih Okulu Dergisi*, 14(51), 1192-1211.
- Karataş, E. Ö. (2021). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sorunları, *Kafkas Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 1-14.
- Kayısoğlu, N. B., Çetin, M., Bostanoğlu, S., & Çil, H. (2022). Uzaktan Eğitim Sürecinde Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Ders Verimliliğine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi, *Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 27(1), 69-88.
- Kılıçaslan, U., & Baş, M. (2020). Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Öğretim Programında Yapılan Değişikliklere Öğretmenlerin Bakış Açısı, *Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 22(3), 100-108.
- Lermi, E. (2016). *Otizmliler Öğrencilerin Kaynaştırma Ortamında Beden Eğitimi Dersine Katılımlarının Beden Eğitimi Öğretmenleri Ve Ebeveynler Bakış Açısından İncelenmesi*, Master's Thesis, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

- Mirzeoğlu, A. D., Yaralı, S. S., Çoknaz, D., & Özmen, S. (2019). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Gözünden Dersleri Ve Meslekleri (Sakarya Örneği), *Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 24(2), 111-131.
- Nalbant, S. (2018). Özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezi Kurumlarının Beden Eğitimi Öğretmeni İstihdamına Bakış Açısı, *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 68-83.
- Namlı, A. K., & Temel, C. (2019). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Lisans Programının Değerlendirilmesi Ve Program Önerisi, *Milli Eğitim Dergisi*, 48(1), 321-351.
- Orhan, B. E., Uzunçayır, D., & İlhan, L. (2021). Kaynaştırma Eğitimi Sürecinde Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüş Ve Önerileri, *Aksaray University Journal Of Sport And Health Researches*, 2(1), 28-49.
- Özbek, D., Özdaş, F., & Kavan, N. (2021). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Göçmen Öğrencilere İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi: Bir Durum Çalışması, *Milli Eğitim Dergisi*, 50(1), 785-806.
- Özcan, G., & Mirzeoğlu, A. D. (2014). Beden Eğitimi Öğretim Programına İlişkin Öğrenci, Veli Ve Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri, *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 98-121.
- Özdemir, A. (2021). *Beden Eğitimi Ve Spor Alanında Yapılmış Nitel Çalışmaların İncelenmesi: Bir Meta-Sentez Çalışması*, Master's Thesis, İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Özdemir, N., (2018). Geleceğin Beden Eğitimi Öğretmenleri Sporda Kadının Yerini Nasıl Tanımlıyor?, *Spormetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(1), 119-124.
- Özen, G., Güllü, M., & Uğraş, S. (2016). Beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ders içi ve dışı etkinliklerinde teknolojik araç ve gereçlerin kullanımı ile ilgili görüşleri, *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 24-37.
- Öztürk, İ. E. (2021). *Değişen Eğitim Anlayışında Öğretmenlerin Güncel Beden Eğitime Yönelik Görüş Ve Davranışlarının Belirlenmesi: Fenomenolojik Bir Çalışma*, [Doctoral Dissertation, Bursa Uludağ University (Turkey)]99.
- Patton, M. Q. (2014). Nitel Araştırma Ve Değerlendirme Yöntemleri.
- Polat, S., & Ay, O., (2016). Meta-Sentez: Kavramsal Bir Çözümleme, *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 4(2), 52-64.
- Sağın, A. E., Güllü, M., & Uğraş, S. (2020). Beden Eğitimi Zümre Öğretmenlerinin İşbirliği Düzeyinin Belirlenmesi: Bir Karma Yöntem Araştırması, *Mediterranean Journal Of Educational Research*, 14(32), 369-388.
- Sağın, A. E. (2018). *Öğretmen Dönüşümü Özelinde Beden Eğitimi Öğretmenliği: Nereden? Nereye?*, Master's Thesis, İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Salman, U., & Sarı, İ., (2020). Beden Eğitimi Öğretmenleri, Öğrenciler Ve Ailelerin Bakış Açısı İle Sağlıkla İlgili Fiziksel Uygunluk Karnesi: Yeni Bir Uygulama, *Spormetre, Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 18(2), 77-103.
- Sezen, M. S. (2019). *Beden Eğitimi Ve Spor Dersinin Uygulanmasında Karşılaşılan Problemler; Okul Yöneticileri Ve Öğretmen Görüşleri*, Master's Thesis, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Şahin, M., & Dönmez, B. (2014). 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik Ve Spor Bayramı Hakkında Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri, *Milli Eğitim Dergisi*, 44(202), 193-214.
- Şirinkan, A., & Gündoğdu, K. (2011). Öğretmenlerin İlköğretim Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Öğretim Programı Ve Planlarına İlişkin Algıları, *İlköğretim Online*, 10(1), 144-159.
- Temiz, C. N., & Sivrikaya, A. H. (2021). Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde Karşılaşılan Sorunların İncelenmesi (Yurt İçi Ve Yurt Dışı Değerlendirmesi), *Avrasya Spor Bilimleri Ve Eğitim Dergisi*, 3(1), 12-39.
- Uğraş, S. (2013). *Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinin Yeterliliği Hakkında Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi*, (Master's Thesis, İnönü Üniversitesi).

- Uğraş, S. (2018). Beden Eğitimi Öğretmenleri Kendilerini Hangi Konularda Yetersiz Hissediyor?, *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-16.
- Uğraş, S. (2018). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Etik Ve Mesleki Motivasyon Durumlarının Değerlendirilmesi, İnönü Üniversitesi.
- Uğraş, S., & Akbuğa, T. (2019). Beden Eğitimi Derslerindeki Spor Yaralanmaları Ve Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri, *Uluslararası Dağcılık Ve Tırmanış Dergisi*, 2(2), 11-26.
- Uğraş, S., Güllü, M., & Yücekaya, M. A. (2019). Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliğindeki İlk Yılım, *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 7(1), 242-259.
- Uğraş, S., Güllü, M., Eroğlu, E., & Gökmen, Ö. (2017). Ortaokulda Çalışan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okullarda Tutulan Evrak Ve Dosyalar Hakkındaki Düşünceleri, *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2(2), 8-20.
- Ünlü, H., & Aydos, L. (2008). Beden Eğitimi Dersinde Sınıf Yönetimi, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 5(1), 1-7.
- Ünlü, H., & Aydos, L., (2010). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeterlilikleri Üzerine Bir Derleme, *Milli Eğitim Dergisi*, 40(187), 172-192.
- Yağmur, M. (2020). *İmam-Hatip Ortaokulu Meslek Dersleri Öğretmenleri, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenleri İle Öğrencilerin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Görüşleri*, (Master's Thesis, İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Yıkılmaz, A., & Alıncak, F., (2021). Ücretli Öğretmenlik Yapan Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Karşılaştığı Sorunlar Ve Çözüm Önerilerinin İncelenmesi, *Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 23(3), 57-70.
- Yıldız, Ö., Yıldız, O. M., & Çağlayan, H. (2013). Ortaöğretim Beden Eğitimi Dersi Yeni Öğretim Programının Öğretmen Görüşleriyle Değerlendirilmesi, *Bartın University Journal Of Faculty Of Education*, 2(1), 253-269.
- Yıldız, S., & Bektaş, F. (2020). Eba Tv'de Yayınlanan Beden Eğitimi Etkinliklerinin Veli Ve Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleriyle Değerlendirilmesi, *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 969-987.
- Yılmaz, A., Esentürk, O. K., & İlhan, E. L. (2018). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Tükenmişlik Durumları Ve Öğretim Sürecinde Bu Duruma Yol Açan Nedenler: Karma Araştırma Yaklaşımı, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 26(6), 2091-2103.
- Yılmaz, E. B. (2019). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sağlıkla İlgili Fiziksel Uygunluk Bilgisini Ders Uygulamalarına Aktarma Süreçlerinin Öğretmen Ve Öğrenci Gözüyle İncelenmesi*, Master's Thesis, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Yılmaz, G. K. (2015). Türkiye'deki Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Çalışmalarının Analizi: Bir Meta-Sentez Çalışması. *Eğitim Ve Bilim*, 40(178), 103-122.

***Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Web 2.0 İçerik Geliştirme Yeterlilikleri ile
Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Arasındaki İlişkide Mesleki İnancın Aracı ve
Düzenleyici Rolü***

***The Mediator and Moderating Role of Professional Belief in the Relationship
between Physical Education Teachers' Web 2.0 Content Development
Competence and Distance Education Competencies***

Sinan UĞRAŞ

sinanugras@gmail.com

0000-0003-0792-1497

Murat ASLAN

murataslan@comu.edu.tr

0000-0001-8938-3930

Öz

Makale Geçmişi:

Başvuru tarihi:

14 Aralık 2022

Düzeltilme tarihi:

26 Aralık 2022

Kabul tarihi:

28 Aralık 2022

Anahtar

Kelimeler:

*Beden eğitimi
öğretmeni,
web 2.0 araçları,
uzaktan eğitim,
yeterlilik,
mesleki inanç*

Abstract

Article history:

Received:

14 December 2022

Adjustment:

26 December 2022

Accepted:

28 December 2022

Keywords:

*Physical education
teacher,
web 2.0 tools,
distance education,
competence,
professional belief*

Teachers play a very critical role in distance education, whose applications are much older than previously thought, but which has entered the world's agenda especially in the last two years and is used very intensively at all levels. At this point, the competencies of teachers have become much more important, especially in the delivery of practical courses such as physical education through distance education. Physical education teachers are also expected to keep up with the developments in rapidly and constantly changing information technologies, produce innovative solutions and make the course more attractive for students by overcoming the negative aspects of distance education. In this study, it was aimed to determine the mediator and moderator role of professional belief in the relationship between physical education teachers' proficiency in using web 2.0 tools and distance education proficiency. A total of 267 physical education teachers participated in the study, of which 80.1% (n=214) were male teachers and 19.9% (n=53) were female teachers. Relational screening method was used in the research. The mediator and moderator role of professional belief between Web 2.0 content development competence and distance education competence was tested with Jamovi medmod. According to the research findings, it has been determined that the mediator and moderator role of professional belief is positive and significant between web 2.0 content development proficiency and distance education proficiency. According to the results of the research, it has been concluded that the professional belief level of teachers has positive effects on both web 2.0 proficiency and distance education proficiency.

Giriş

Geride bıraktığımız iki yıl tüm dünyanın ekonomi, sağlık, eğitim, ulaşım, spor, sosyal, kültürel yaşam ve turizm gibi alanlarda daha önce hiç karşılaşmadığı kadar zor ve toplum hayatında çok keskin değişikliklere tanık olunan bir dönem olarak tarihteki yerini almıştır. Bu dönemde koronavirüs (Covid-19) salgını kısa zamanda tüm dünyada olumsuz etkilerini göstermeye başlamıştır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 2022 Aralık ayı verilerine göre milyonlarca insan hastalığa maruz kalmış (640.395.651) ve hayatını (6.618.579) kaybetmiştir (WHO, 2022). Ülkeler, öncelikle insan ve toplum sağlığının korunması konusunda önlemler alırken diğer yandan da toplumsal hayatın sürdürülebilmesi, normalleşme ve bu kriz döneminin en düşük hasarla atlatılabilmesi adına tüm alanlarda birtakım çözümler üretmeye ve uygulamaya başlamışlardır. Toplumsal hayatın sağlıklı şekilde sürdürülebilmesinin, nitelikli işgücünün ve ekonomik kalkınmanın en önemli unsuru olan eğitim de artık yüz yüze veya yerinde eğitim yerine uzaktan eğitim şeklinde gerçekleştirilmeye başlanmıştır.

Uzaktan eğitim yüz yüze eğitim alma konusunda sorun yaşayan ya da tercih etmeyen bireylere bazı yardımcı araçlar kullanarak planlı ve programlı bir öğrenme faaliyeti sunmak olarak tanımlanabilir (Altıparmak, Kurt ve Kapıdere, 2011). Dietrich ve ark. (2020) da uzaktan eğitimin, bir okula veya üniversiteye erişimi olmayan, derse katılım için sınırlı saatleri olan veya geleneksel “okul” ortamından hoşlanmayan öğrencileri dahil etmek için geliştirildiğini ifade etmiştir. Araştırmacılar, uzaktan eğitim modelinde, öğrencilerin ve öğretmenlerin rolleri geleneksel eğitim sistemlerinde oynadıklarından farklı olduğunu belirterek, öğretmenlerin artık bilginin tek sahibi olmadığını ve öğrencilerin öğrenmesini desteklemek için kolaylaştırıcı rol üstlenirken, öğrencilerin de işbirlikçi çabalarını geliştirmek zorunda olduklarını vurgulamışlardır. Özbay (2015), uzaktan eğitimin amacını, eğitimin aksamasına sebep olan zaman ve coğrafi gibi engelleri ortadan kaldırılarak insan eğitimine katkı sağlayabilen sistemler aracılığıyla eğitim-öğretim imkânı sunmak olarak belirtmektedir. Uzaktan eğitim kavramı artık tüm dünyada toplumun aşına olduğu ve yoğun bir şekilde kullandığı yeni bir yöntem gibi görünse de yalnızca küresel pandemi sürecinde kullanılan bir yöntem olarak ele alınması da hatalı olacaktır. Çünkü uzaktan eğitim uygulamalarının örnekleri çok daha eskiye dayanmaktadır. Mektup ile başlayan uzaktan eğitim zaman içerisinde araç ve yöntemler değiştirilerek radyo, televizyon, kablolu kanallar ve daha sonraları da internet ile çeşitlenen bilgisayar, tablet ve mobil telefonlar şeklinde karşımıza çıkmıştır. Kırık (2014) uzakta eğitimin 1700’lü yılların başlarında başladığını belirten kaynaklar olduğunu, bazı kaynaklara göre ise İngiltere’de 1840 yılında başladığını belirtilmektedir. Dietrich ve ark. (2020) da uzaktan eğitimin en az bir asırdır mevcut olduğunu, bu süreçte uzaktan öğretim ortamının posta yoluyla kalem ve kağıt yazışma kurslarından gerçek zamanlı internet kurslarına doğru dönüştüğünü ifade etmiştir. Amerika Birleşik Devletleri uzaktan eğitimi ilk defa üniversitelerde (Yalçınkaya, 2006), Avustralya ve Japonya ise uzaktan eğitimi ilk kez ortaöğretimde (Kırık, 2014; Özbay, 2015) kullanan ülkeler olarak bilinmektedir. Uzaktan eğitimin Türkiye’deki tarihsel süreci incelendiğinde ise 1927 yılında ilk defa mektup yolu ile (Kırık, 2014), 1981 yılında ise Anadolu Üniversitesi bünyesinde “Açık Öğretim Fakültesi” ile üniversite düzeyinde ilk defa uzaktan eğitim uygulamalarının (Gelişli, 2015) yapıldığı görülmektedir. Lise ve ilköğretim uygulamaların ise 1992 yılındaki “Açık Öğretim Lisesi”, 1998 yılındaki “Açık İlköğretim Okulu” karşımıza çıktığı görülmektedir (Demiray ve Adıyaman, 2002).

Fakat bir asırdan daha fazla bir süredir insanların hayatında farklı yöntemlerle de olsa var olduğu bilinen uzaktan eğitimin tüm dünyada bu kadar gündeme gelmesi ve kullanım yaygınlığının artması büyük ölçüde pandemi sürecindeki zorunlulardan kaynaklandığı da bir gerçektir. Milli Eğitim Bakanlığı verilerine göre pandeminin ilk yılında 23 Mart-19

Haziran 2020 sürecinde uzaktan eğitimde aktif kullanılan Eğitim Bilişim Ağı (EBA) 3,1 milyar tıklanma sayısı ile Türkiye'de en çok ziyaret edilen 10. internet sitesi, dünyada ise en çok ziyaret edilen 3. eğitim sitesi olmuştur. EBA Mobil uygulaması, Android cihazlar için 16 milyon 700 bin, iOS cihazlar için 1 milyon 800 bin indirilme sayısına ulaşırken, Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT) tarafından EBA'da 2 bin 516 saat yayın yapılmış, 7 milyon 383 bin 213 öğrenci ile 1 milyon 30 bin 516 öğretmen EBA'yı aktif olarak kullanmıştır (MEB, 2020). Pandemi sürecinin etkileri yavaş yavaş azalsa da uzaktan eğitim (e-learning: e-öğrenim) yöntemleri iş ve eğitim hayatındaki varlığını ve gelişimini sürdürmektedir. İsviçre merkezli Reportlinker adlı şirketin verilerine göre Covid-19 ile değişen iş ortamında, 2020 yılında 250,8 Milyar ABD doları olarak tahmin edilen küresel E-Öğrenim pazarının, 2027 yılına kadar %10,3'lük bir büyüme ile 499,1 Milyar ABD doları büyüklüğe ulaşacağını tahmin edildiği vurgulanmaktadır. Söz konusu raporda incelenen segmentlerden biri olan akademik segmentin ise analiz dönemi sonunda %10, 2'lik bir büyüme ile 314 Milyar ABD dolarına ulaşması öngörülmektedir (Reportlinker, 2022). Uzaktan eğitim hem güçlü hem de zayıf yanları olan bir eğitim yöntemidir. Zamandan ve yerden bağımsız olarak herkesin düşük maliyetli belirli araç ve teknoloji imkanlarıyla bu yönteme erişebilir olmaları (Odabaş, 2003; Xu ve Xu, 2019), esnek yapılı ve ihtiyaç odaklı olması (Allen ve Seaman, 2016), geniş bir coğrafyada etki olabilmesi (Lei ve Gupta, 2010), senkron veya asenkron olarak öğrenci ile öğretmenin birbirine ulaşmaları (Kırık, 2014), eğitim sürecinde öğrencilerin sorumluluk alıyor olması ve öğretim elemanlarının klasik ders anlatım biçimlerini değiştirmeleri gibi avantajlı ve güçlü yanları olarak kabul edilebilir. Diğer yandan geleneksel eğitim alışkanlıklarından kurtulamamanın neticesinde ortaya çıkan etkileşim ve iletişim eksikliği gibi (Tümen Akyıldız, 2020) zayıf yönleri olduğu da belirtilmektedir.

Pandemi döneminde ve sonrasındaki normalleşme sürecinde diğer tüm dersler gibi beden eğitimi dersleri de uzaktan eğitim yoluyla verilmek durumunda kalmıştır. Beden eğitimi derslerinin öğrencileri fiziksel, zihinsel, ruhsal ve sosyal açıdan geliştirmek, olası sağlık problemlerine karşı onları koruyarak yaşam kalitelerini ve yaşam doyumlarını artırmak (Skinner, Perrin ve Skelton, 2016; Reddigan, Ardern, Riddell ve Kuk, 2011; Åberg ve ark., 2009; Pawlowski, Downward ve Rasciute, 2011; Rasciute ve Downward, 2010) gibi hedefleri bulunmaktadır. Fakat beden eğitimi derslerinin uzaktan eğitim yoluyla verilmesi öğretmenler ve öğrenenler açısından çok zorlu bir deneyim oluşturması, öğretim ve değerlendirme bakımından zorluklar yaşanması da çok olası bir durumdur (Kızılkaya Namlı ve Yücekaya, 2021). Normal şartlarda yapılan beden eğitimi derslerine öğrencilerin tutum ve ilgileri olumlu iken (Erhan ve Tamer, 2009; Güllü ve Güçlü, 2009; Kannan, 2015) ve öğrencilerin bu dersi eğlenceli buldukları ortaya konmuşken (Özcan, Mirzeoğlu ve Çoknaz, 2016; Keskin, Öncü ve Kılıç, 2016), Akalin ve Gümüş (2020) tarafından yapılan araştırma sonuçları özellikle pandemi döneminde yapılan uzaktan eğitimin aileler ve öğrenciler üzerinde spor yapma alışkanlığını istenilen düzeyde sağlamadığını göstermiştir. Araştırmacılar bu olumsuz durumun dersin işlenmesinde ve uygulanmasındaki problemlerden kaynaklanabileceğini belirtmişlerdir. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) verilerine göre de Covid-19 pandemisi tüm dünyada bir buçuk milyardan fazla öğrenciyi etkilemiş ve 2030 eğitim hedefleri doğrultusunda elde edilen bazı kazanımların da kaybedilmesine yol açmıştır (UNESCO, 2022).

Uzaktan eğitimin söz konusu olumsuz yönlerinin azaltılması, olumlu yönlerinin üst düzeye çıkarılması uzaktan eğitimi planlayan ve uygulayanların sorumluluğundadır. Öğretmenlerin sürekli ve hızla değişen teknolojiye uyum sağlamaları, en son gelişmeleri takip ederek en uygun araç ve yöntemleri kullanması öğrenenler bakımından artık bir ihtiyaç haline gelmiştir. Bu noktada diğer branş öğretmenleri gibi beden eğitimi öğretmenlerinin de uzaktan eğitim konusundaki yeterlilikleri ön plana çıkmaktadır. Beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim yeterliliklerini etkileyen en önemli unsurların başında

onların teknoloji araçlarına olan ilgileri ve bunları kullanabilme yeterlilikleridir. Uzaktan eğitimin, tasarım ve içerik bakımından daha zengin, nitelikli, ilgi çekici ve eğlenceli hale getirilmesi beden eğitimi öğretmenlerinin bu zenginliği derslerinde uygulama isteği ve bunu yapabilmek yeterlilikleriyle ilgilidir. Uzaktan eğitimin klasik ve sıkıcı bir yapısından uzaklaştırılarak öğrencinin ve öğretmenlerin etkileşimlerinin sürece katılması ve daha çeşitli, kaliteli bir içeriğe dönüştürülmesinde günümüzde Web 2,0 olarak adlandırılan araçların rolü yadsınmaz. Web 2.0 araçları geleneksel internetin yerini alan çok daha fazla zengin içerik sunan yeni nesil internet tabanlı uygulamalar barındırmaktadır. Günümüzde çocuk ve genç yaştaki büyük bir popülasyonun sürekli olarak teknolojiyle iç içe olduğu ve artık her çocuğun ve gencin akıllı teknolojilerle iç içe yaşadığı bu dönemde uzaktan eğitimin de web 2.0 araçlarıyla zenginleştirilmesi derslere olan ilgi ve tutumun artırılmasında önemli bir unsur olarak görülmektedir.

Web 2.0, mono internet olarak kullanılan web 1.0'ın yerini alan ve bütün kullanıcılar arasında paylaşım alanı veren yeni nesil internet olarak açıklanmaktadır. Bu durum iletişim, veri paylaşımı, sosyal medya araçlarının gelişimine yol açmış ve eğitim, ekonomi, bilimde bilgi üretiminin ve paylaşımının hızlanmasına yardımcı olmuştur (Durmuş, 2015). Daha geniş bir biçimde Web 2.0, kullanıcılarında içerik geliştirebildiği, birbirleriyle iş birliği yapabildiği, kullanıcılar arasında bilgi ve fikir alışverişini destekleyen ikinci kuşak web platformu olarak tanımlanmaktadır (McLoughlin ve Lee, 2007). Web 2.0 genel olarak, durağan bilgi sunan ve sadece okunan web siteleri yerine metin, resim, video gibi her türlü içeriğin kolaylıkla yüklenebildiği, paylaşabildiği, okuyanların yorumlar yazabildiği ortamlar ve bunları sağlayan araçlar olarak da tanımlanmaktadır (Bal, 2019). Web 2.0 getirdiği yenilikçi uygulamalarla sosyal ağların oluşturulmasını sağlamış, bloglar, podcast gibi teknolojiler facebook, Twitter gibi grupları ortaya çıkarırken, bunları Instagram, Google +, Linkesin ve Vine gibi dijital çağda yeni hayat biçimini ortaya koyan uygulamalar takip etmiştir (Hordum, 2010). Yahoo, 1995 yılında herkese e-posta ve ücretsiz servisler sunarken, 2003 yılında Google Gmail'i kullanıma açmıştır. MIRC ve ICQ gibi "chat" (sohbet) araçlarının yerini WhatsApp, Viber, Telegram, Messenger gibi uygulamaları almıştır (Bal, 2019). Özetle, Web 1.0'n tek yönlü iletişimimin açıkları, Web 2.0 ile kapatılmış, iki yönlü iletişim dönemine geçilerek bilgi paylaşımına ek olarak insanlara düşüncelerini, felsefelerini, sevdiği veya sevmediği şeyleri ifade etmeleri için bir özgürlük alanı açılmıştır (Durmuş, 2015).

Web 2.0 araçlarının uzaktan eğitim sürecini pozitif yönde etkileyeceği ifade edilirken (Tican ve Gökoğlu, 2021), Bozkurt (2013) bu araçların uzaktan eğitimi desteklediğini, Yalçın (2021) bu araçların öğrencilerin derse motive olmasını sağlayarak dersin verimliliğini arttırdığını, Yaşlıca (2020) ise etkileşimli öğretim materyali ile başarı arasında pozitif ilişkinin olduğunu ifade etmiştir. Başaran ve Kılınçarslan (2021) Web 2.0 araçları ile işlenen dersin uzaktan eğitimde daha etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu durum beden eğitimi dersi için de geçerlidir. Yücekaya (2022) tarafından yapılan araştırma sonuçları beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim yeterlilikleri (Planlama ve Teknoloji Kullanımı ile Uygulama ve Değerlendirme) ile Web 2.0 araçlarını kullanma yeterlilikleri (Hazırlık, Sunum ve Değerlendirme) arasında istatistiksel açıdan anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğunu göstermiştir. Uzaktan eğitimi Web 2.0 araçlarıyla daha da zenginleştirmek ve ilgi çekici hale getirmek bir öğretmenin mesleğine olan bağlılığı, mesleğine olan olumlu ilgi ve tutumu ve meslek inancıyla bağlantılı bir durum olarak da düşünülebilir. Çünkü öğretmenlerin sahip oldukları mesleki inanç, onların eğitim, öğretim yöntemleri ve öğrencilerin öğrenme çıktıları hakkındaki algılarını da etkilemektedir (Aslan, 2020). Aktaş ve Walter (2005) öğretmenlerin mesleki inançlarının meslekte başarılı olmalarını etkileyen en önemli faktörlerden biri olduğu vurgulamıştır. Pehlivan (2010), öğretmenliğin bilgi, yetenek, tecrübe dışında duyuşsal davranış gerektiren de bir meslek olduğunu ifade ederken, Kılınçer ve Afacan (2019) öğretmenin mesleğe yönelik

tutumu ve mesleğe verdiği değerin de gerekli olduğuna vurgu yapmıştır. Meslek inancı yüksek bireylerin yaptığı işi sevme, yaptığı işi layığı ile yapma, kendini yaptığı işe ve topluma adama gibi birtakım artı değerlere sahip olduğu bilinmektedir. Bu durum, toplumun geleceğine yön verecek nitelikli öğrenciler yetiştirmek gibi bir misyona sahip öğretmenler açısından düşünüldüğünde daha da değerli ve önemli olmaktadır. Diğer branş öğretmenleri gibi meslek inancı yüksek beden eğitimi öğretmenlerinin de en güncel ve en modern öğretim yöntemlerini kullanacağı beklenmektedir. Bu amaçla bu araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği ilişkisinde mesleki inançlarının aracı ve düzenleyici rolü incelenmiştir.

Yöntem

Araştırmanın Deseni

Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterlilikleri ve mesleki inanç düzeyleri arasındaki ilişkinin incelendiği bu araştırmada korelasyonel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Korelasyon araştırmalarda, bir veya daha fazla nicel bağımsız değişken ve bir veya daha fazla nicel bağımlı değişken arasındaki ilişkiyi inceler yani korelasyon araştırmada, bağımsız ve bağımlı değişkenler niceldir (Johnson ve Christensen, 2014). Bu araştırmada bağımsız değişken olarak Web 2.0 kullanma yeterliliği belirlenirken bağımlı değişken olarak uzaktan eğitim yeterliliği, aracı ve düzenleyici değişken olarak mesleki inanç belirlenmiştir.

Araştırma Grubu

Araştırmada ana kütle içinden araştırmacı tarafından yargılarınca belirlendiği tesadüfi olmayan örnekleme yöntemlerinde kolayda örnekleme kullanılmıştır. Araştırmaya devlet ve özel okullarında aktif olarak çalışan 267 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerin % 80,1'ni (n=214) erkek öğretmenler oluştururken % 19,9'unu (n=53) kadın öğretmenler oluşturmuştur. Katılımcıların % 56,6'sını (n=151) ortaokulda çalışan öğretmenler oluştururken % 43,4'ünü (n=116) lisede çalışan öğretmenler oluşturmuştur. Araştırmaya katılan öğretmenlerin yaş ortalaması 35.04±6.92 olup hizmet yılı ortalamaların 9.87±6.81 olduğu tespit edilmiştir.

Verilerin Toplama Araçları

Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnanç Ölçeği: Birişçi, Kul, Aksu, Akaslan ve Çelik (2018) tarafından geliştirilen ölçek 21 madde olup hazırlık, sunum ve değerlendirme olmak üzere üç alt boyuta sahiptir. Ölçek 5'li likert yapıya sahiptir. Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği 3 alt boyutunun ortak bir amaca hizmet edip etmediğinin tespit edilmesi amacı ile ikincil düzey doğrulayıcı faktör analizi yapılmasına karar verilmiştir. Boyutların birden fazla olduğu durumlarda ve aynı zamanda tek boyutluluk fikrinin de korunmak istendiği durumlarda ikincil düzey DFA analizi yapılmaktadır (Reise, Moore ve Haviland, 2010). Bu araştırma için yapılan DFA analizi sonuçlarına göre ($\chi^2=14.2$, $df=183$, $p=001$, $CFI=0.913$, $TLI=0.900$, $SRMR= 0.0355$, $RMSEA=0.0881$) değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu değerlerin kabul edilebilir DFA uyum indekslerine sahip olduğu literatürde belirtilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α ve McDonald's ω değeri hesaplanmış ve 0.982 ile 0,981 olduğu tespit edilmiştir.

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Uzaktan Eğitim Yeterlikleri Ölçeği: Sağın, Yücekaya ve Güllü (2021) tarafından geliştirilen ölçek "planlama ve teknoloji kullanımı" ile "uygulama ve değerlendirme" olmak üzere 2 boyut ve 18 maddeden oluşmuştur. Ölçek 5'li likert yapıya sahiptir. Ölçeğin tek boyutlu yapı geçerliliğinin sınanması için yapılan ikincil düzey DFA sonuçlarına göre ($\chi^2=304$, $df=113$, $p=001$, $CFI=0.915$, $TLI=0.897$, $SRMR= 0.0581$,

RMSEA=0.0796) kabul edilebilir değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α değeri 0.881 ve McDonald's ω değeri ise 0.904 olduğu tespit edilmiştir.

Beden Eğitimi Öğretmeni Mesleki İnanç Ölçeği: a Fan, Keating, Liu, Zhou, Shangguan ve Knipe (2018) geliştirmiş olduğu Uğraş ve Dindar (2019) tarafından Türk kültürüne uyarlaması yapılan ölçek "çalışma arzusu" ve "beden eğitimi dersine verilen değer" olarak iki boyut ve 11 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 7'li likert yapıya sahiptir. Mesleki inanç ölçeğinin tek boyutlu yapı geçerliliğinin sınanması için yapılan ikincil düzey DFA sonuçlarına göre ($\chi^2=234$, $df=42$, $p=0.001$, CFI=0.935, TLI=0.908, SRMR= 0.0449, RMSEA=0.0101) kabul edilebilir değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2014; Maccallum, Browne ve Sugawara, 1996). Ölçeğin tek faktörlü yapısının Cronbach's α değeri 0.930 ve McDonald's ω değeri ise 0.934 olduğu tespit edilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi için Jamovi 2.2.5 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normallik analizi için çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Kline'a (2011) göre veri setinin normal dağılması için çarpıklık katsayısının (3), basıklık katsayısının 10 arasında olması verilerin normal dağıldığını işaret etmektedir. Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği, uzaktan eğitim yeterliliği ve mesleki inançları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Araştırmada bağımsız değişken olarak Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği bağımsız, uzaktan eğitim yeterliliği bağımlı ve mesleki inanç ise aracı değişken olarak alınmıştır. Aracı değişkenin anlamlılığı için bias-corrected bootstrapping yöntemi kullanılmıştır. Aracılık etkisinin anlamlılığı için alt ve üst sınırları gösteren güven aralıklarının arasında sıfır değerinin olmamasına bakılmıştır (Preacher ve Hayes, 2008). Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği arasındaki ilişkide mesleki inancın düzenleyici rolünün tespiti için Jamovi medmod uygulaması içerisindeki düzenleyici analiz uygulaması ile yapılmıştır. Düzenleyici analizin anlamlılığı için $p < 0.05$ dikkate alınmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği, uzaktan eğitim yeterliliği ve mesleki inançlarının ortalaması, standart sapma, çarpıklık, basıklık ve korelasyon değerleri tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Değişkenlere yönelik ortalama, standart sapma, çarpıklık, basıklık ve korelasyon değerleri

Değişkenler	x	Ss	Çarpıklık	Basıklık	(1)	(2)	(3)
Web 2.0 İçerik Geliştirme Yeterliliği (1)	3.53	0.88	-0.711	0.367	-		
Uzaktan eğitim Yeterliliği (2)	3.76	0.55	0.177	0.027	0.502***	-	
Mesleki İnanç (3)	4.51	0.66	-2.34	7.10	0.246***	0.285***	-

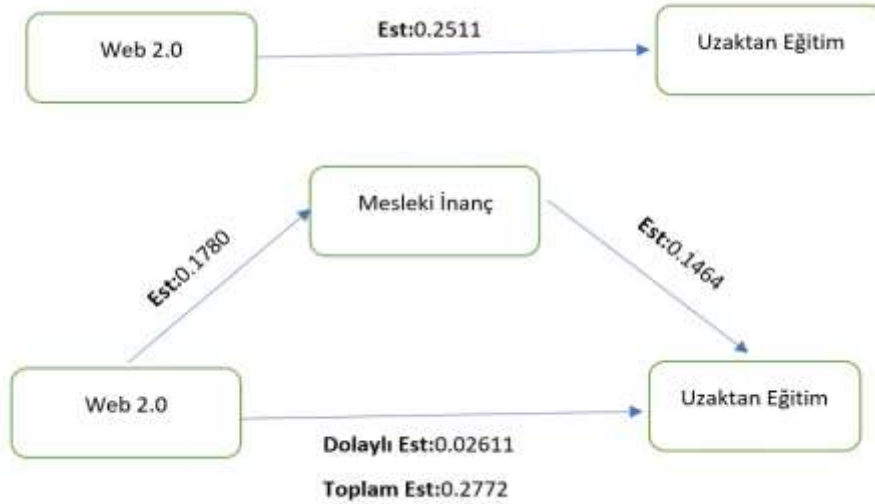
Tablo 1 incelendiğinde katılımcıların web 2.0 içerik geliştirme yeterlilik puan ortalamaları ile uzaktan eğitim yeterlilik puan ortalamaları arasında $r = 0.502$; $p < 0.01$ ile pozitif yönde, web 2.0 içerik geliştirme yeterlilik puan ortalamaları ile mesleki inanç ortalamaları arasında pozitif yönde $r = 0.285$; $p < 0.01$ ve uzaktan eğitim yeterlilik puan ortalamaları

arasında ile mesleki inanç ortalamaları arasında ($r = 0.246$; $p < .01$) pozitif ve anlamlı bir korelasyon olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Aracılık Analizi Sonuçları

		Estimate	SE	95% C. I.		β	Z	P
				Lower	Upper			
Dolaylı Etki	Web 2.0 → Mesleki inanç → Uzaktan eğitim	0.0261	0.0102	0.00617	0.0460	0.0447	2.57	0.010
Bileşenler	Web 2.0 → Mesleki İnanç	0.1780	0.0411	0.09746	0.2586	0.2562	4.33	0.001
	Mesleki İnanç → Uzaktan Eğitim	0.1464	0.0459	0.05643	0.2364	0.1744	3.19	0.001
Doğrudan Etki	Web 2.0 → Uzaktan eğitim	0.2511	0.0319	0.18857	0.3137	0.4303	7.87	0.001
Total Etki	Web 2.0 → Uzaktan eğitim	0.2772	0.0315	0.21547	0.3389	0.4750	8.80	0.001

Tablo 2 incelendiğinde web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin uzaktan eğitim yeterliliği üzerine etki katsayısının (estimate) pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est=0.2511, SE=0.0319, t: 7.87, $p = < .001$). Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin mesleki inanç üzerine etki katsayısının pozitif ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est: 0.1780, SE=0.0411, t: 4.33, $p = < .001$). Mesleki inancın uzaktan eğitim üzerine etki katsayısının pozitif ve anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Est= 0.1464, SE: 0.0459, t=3.19, $p = < .001$). Yapılan aracı analiz sonuçlarına göre mesleki inancın, web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği arasındaki ilişkide pozitif ve anlamlı bir aracı rolü olduğu tespit edilmiştir (Est=0.0261, SE= 0.0102, 95% CI [0.00617-0.0460]). Aracılık analiz doğrudan, dolaylı ve toplam etki katsayıları şekil 1’de verilmiştir.

Şekil 1. Aracılık Analizi Doğrudan ve Dolaylı Etki Katsayı Sonuçları

Tablo 3. Düzenleyici Analiz Sonuçları

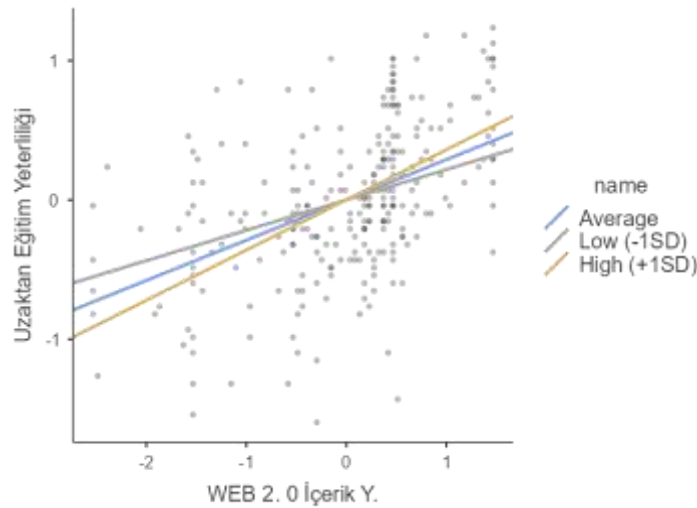
Değişkenler	Estimate	SE	95% C. I.		Z	P
			Lower	Upper		
Web 2.0	0.289	0.0371	0.2129	0.360	7.79	0.001
Mesleki İnanç	0.204	0.0495	0.1192	0.307	4.11	0.001
Web 2.0 * Mesleki İnanç	0.108	0.0466	0.0335	0.221	2.32	0.020

Tablo 3 incelendiğinde, modelde bağımlı değişken olarak uzaktan eğitim yeterliliği, bağımsız değişken olarak belirlenen web 2.0 içerik geliştirme (Est=0.289 SE=0.0371, t=7.79, p=0.001) ve düzenleyici değişken olarak belirlenen mesleki inancın ise pozitif yönde (Est=0.204, SE=0.0495, t=4.11, p=0.001) etkilediği tespit edilmiştir. Mesleki inancın, web 2.0 içerik geliştirme yeterliliği ve sporcu kişiliği arasındaki etkileşimde düzenleyici etkisinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir (Est=0.108, SE=0.0466, t=2.32, p=0.020).

Tablo 4. Mesleki İnançın Farklı Düzeylerde Düzenleyici Rolü Etkilerini Gösteren Simple Slope Analizi

Simple Slope	Estimate	SE	95% C.I.		Z	P
			Lower	Upper		
Average	0.289	0.0371	0.214	0.361	7.79	0.001
Low (-1SD)	0.218	0.0483	0.111	0.312	4.51	0.001
High (+1SD)	0.360	0.0471	0.269	0.458	7.65	0.001

Düzenleyici etkinin ayrıntıları incelendiğinde sporda adanmışlığın orta (Est=0.289, p=0.001), düşük (Est=0.218, p=0.002), yüksek (Est=0.360, p=0.001) değerler aldığı düzenleyici etkisinin anlamlı olduğu tablo 7’de gösterilmiştir. Yapılan eğitim analizi (simple slope) sonuçlarına göre düzenleyici değişkenin etkileri şekil 2’de gösterilmiştir.

Şekil 2. Mesleki İnançın Düzenleyici Etkilerinin Grafikselleştirilmesi

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yeterliliği ile uzaktan eğitim yeterliliği ilişkisinde mesleki inançlarının aracı ve düzenleyici rolünün incelendiği

bu araştırmada mesleki inancın hem düzenleyici hem de aracı rolünün pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin eğitim süreci içerisinde web 2.0 araçlarını etkin bir şekilde kullanmaları ve eğitime entegre edebilmeleri derslerin verimini arttırmada önemli bir faktördür (Almalı ve Yeşiltaş, 2020; Başaran ve Kılınçarslan, 2021). Bunun sebeplerinden biri teknolojinin yaşamın her alanında olduğu gibi eğitim alanında da etkin bir şekilde yer almasıdır. Web 2.0 araçlarında öğretmen ve öğrenci etkileşimini karşılıklı olmasının (Bozkurt, 2013) etkinliği ve verimliliğini artırdığı ifade edilebilir. Web 2.0 araçlarının sadece dersin etkili olmasında değil bunun yanı sıra hem öğrencinin hem de öğretmenin motivasyonuna (Lin, Ganapathy ve Kaur, 2018; Mete ve Batıbay, 2019) ve derse olan tutumlarına (Sarı, 2019) olumlu etkisinin olduğu belirtilmiştir. Web 2.0 araçlarının etkin kullanılmasındaki başlıca aktör öğretmenlerin bu araçları kullanmadaki yeterliliğidir. Öğretmenlerin web 2.0 araç yeterliliğinin derecesi derste kullanılan araçların etkin kullanılmasını da doğrudan etkilemektedir. Web 2.0 araçlarının etkin kullanımı covid-19 sürecinde daha da önemli bir hale gelmiştir. Bazı branşlarda web 2.0 araçlarının kullanımı covid-19 sürecinden önce de söz konusuysen beden eğitimi ve spor dersi için bunu söylemek mümkün olmayabilir. Bunun nedeni dersin yapısı gereği web araçları kullanımının elzem olmaması ve sadece fiziksel imkanların yetersizliği ve kötü hava şartları gibi olumsuz durumlarda web araçlarının kullanılmak zorunda olmasıdır. Kerkez ve Soy'un (2022) yapmış oldukları araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin ilk defa uzaktan eğitim tecrübesi yaşamış oldukları ve teknoloji bilgilerinin süreç içerisinde geliştiği araştırma bulgularında ortaya çıkmıştır. Başka bir çalışmada da bu bulguyu destekler nitelikte uzaktan eğitim sürecinde web araçları kullanım becerilerin arttığı ifade edilmiştir (Şenyurt ve Şahin, 2022). Yücekaya, Sağın ve Uğraş'ın (2021) yaptıkları araştırma sonucu uzaktan eğitim sürecinde yürüttükleri beden eğitimi derslerini youtube'a yükledikleri ve farklı web araçları kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Can ve Kerkez'in (2022) araştırma sonuçlarına göre daha önce teknoloji kursu alanların daha etkin bir şekilde web araçlarını kullandığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca yine bu araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmenlerinin web araçları ve teknoloji konusunda hizmet içi eğitim almaları gerektiği önerisinde bulunulmuştur.

Web 2 araçları ile öğretmen yeterliliklerine bakıldığında lisansüstü eğitim alanların yeterliliklerinin diğerlerine göre daha olumlu olduğu araştırmalarca tespit edilmiştir (Can ve Kerkez, 2022; Cin ve Yelken, 2019). Daha önce teknoloji veya web araçları üzerine eğitim alanlar ya da lisansüstü eğitim düzeyinde web araçları ile daha fazla çalışma şansı bulan öğretmenlerin web araçları konusunda yeterliliklerinin de arttığı ifade edilebilir. Web araçlarını kullanma konusunda yeterliliğin artmasının uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlere bazı avantajlar sağladığı ifade edilebilir. Yücekaya (2022) tarafından yapılan araştırma bulguları beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web araçları yeterliliğinin uzaktan eğitim yeterliliğini olumlu yönde yordadığı sonucunu göstermiştir. Web 2.0 araçlarını kullanmada özyeterlilik inancı yüksek olan öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde web araçlarından faydalandıkları ve öğretim süreçlerine web araçlarını dahil ettikleri belirtilmiştir (Kul, Birişçi ve Kutay, 2022). Aydın, Atabay ve Aydın'ın (2021) araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin anket, çevrimiçi quiz, kahoot gibi web araçlarını kullanmada kendilerini yeterli hissetmedikleri ve dersin kazanımlarına ulaşmada sorunlar olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun nedenleri olarak web araçları ve teknoloji konusunda yeterliliğin istenen seviyede olmaması söylenebilir. Bu durum doğal olarak uzaktan eğitimde aksaklıkların çıkmasına ve verimin düşmesine neden olabilmektedir. Öğretmenlerin web araçları kullanımı ve içerik hazırlama yeterliliklerinin iyi durumda olmasının uzaktan eğitim yeterliliğini doğrudan etkilediği söylenebilir. Uzaktan eğitim süreci ile ilgili birçok araştırmada web araçları ve teknoloji kullanımı ile ilgili hizmet içi eğitim alınması gerektiği konusunda önerilerde bulunulmuştur (Can ve Kerkez, 2022; Çök ve Günbatar, 2022; Kul, Birişçi ve Kutay, 2022). Bu araştırmaların önerileri göz önünde

bulundurulduğunda web 2.0 araçlarının uzaktan eğitimde önemli bir rolünün olduğu anlaşılmaktadır.

Öğretmenlerin mesleğe olan inançları ve tutumları mesleğe olan kalıcılıklarını da etkilemektedir (Dündar, 2014). Öğretmenlerin mesleğe olan inancının hem eğitim hayatını hem de mesleki yaşamını olumlu etkileyebileceğini söylemek mümkündür (Uğraş ve Dindar, 2019). Öğretmenlerin mesleğe olan inançları meslek yaşamı boyunca onların çalışma motivasyonlarını, kendini geliştirme isteklerini ve mesleki yeterliliklerini doğrudan etkileyebileceği söylenebilir. Öğretmen adayları ile yapılan çalışmalarda teknopedagojik yeterlilik ve teknoloji kullanımı ile mesleğe olan tutumları arasında pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Tuncer ve Bahadır, 2016; Usta ve Korkmaz, 2010). Ayık ve Ataş'ın (2014) yapmış olduğu çalışmada öğretmen adaylarının mesleğe olan tutumlarının, bu adayların içsel ve dışsal öğretim motivasyonları üzerinde anlamlı bir yordayıcı rol oynadığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmen adaylarının öz-yeterlilik inançları, kaygı düzeyleri ve öğretmenlik mesleğine karşı tutumları arasındaki ilişkiyi incelen bir çalışmada mesleğe olan tutum ile öz yeterlilik arasında pozitif bir ilişki bulunurken mesleğe tutum ile kaygı arasında negatif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin mesleğe olan inanç ve tutumlarının, öğretim motivasyonu, kaygı düzeyi ve teknoloji kullanımı gibi birçok etkenin üzerinde önemli bir yordayıcı rol üstlendiği ifade edilebilir. Mesleğe olan inancın, öğretmenin meslek yaşamı boyunca kendisini geliştirmede itici bir faktör olacağı aşikardır. Mesleğe olan bağlılık ve inanç karşılaşılabilecek problemlerin çözümünde ılımlaştırıcı bir rol oynadığı düşünülebilir. Bu araştırma sonuçları incelendiğinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin web 2.0 içerik geliştirme yeterlilikleri ile uzaktan eğitim yeterlilikleri arasında mesleki inanç hem aracı hem de düzenleyici olarak pozitif ve anlamlı bir rol oynamıştır. Nitekim bazı araştırma sonuçlarına göre uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin sürece uyum sağladıkları (Kerkez ve Soy, 2022; Şenyurt ve Şahin, 2022) web araçlarını daha etkin kullandıkları tespit edilmiştir. Web 2.0 içerik geliştirme yeterliliğinin, uzaktan eğitim yeterliliği üzerinde pozitif ve anlamlı bir yordayıcı olduğu aynı zamanda mesleki inancın web 2.0 yeterliliği ve uzaktan eğitim yeterliliği arasında aracı ve düzenleyici rolü olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmenlerinin web 2.0 araçlarını kullanma ve içerik geliştirme konusunda etkin bir hizmet içi eğitim alması önerilebilir. Buna ek olarak öğretmenlerin mesleğe olan inançlarını olumlu ve olumsuz yönden etkileyen faktörlerin yapılacak olan araştırmalarla tespit edilmesi sağlanabilir.

Kaynakça

Åberg, M. A., Pedersen, N. L., Torén, K., Svartengren, M., Bäckstrand, B., Johnsson, T., Cooper-Kuhn, C. M., Aberg, N. D., Nilsson, M. & Kuhn, H. G. (2009). Cardiovascular fitness is associated with cognition in young adulthood. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 106(49), 20906-20911.

Akalın, T. C., & Gümüş, M. (2020). Investigation of Secondary School Students' Participation in Physical Education Lessons with Distance Education in the Pandemic Process. *African Educational Research Journal*, 8, 266-272.

Aktaş, I., & Walter, J. (2005). Öğretmen Adaylarının Mesleki Yeterlilik Duygusu. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 127-132.

Allen, I. E., & Seaman, J. (2016). Online report card: Tacking online education in the United States. Newburyport, MA: Babson Survey Research Group

Almalı, H., & Yeşiltaş, E. (2020). Sosyal bilgiler eğitiminde coğrafya konularının web 2.0 teknolojileri kullanılarak öğretiminin öğrencilerin akademik başarı ve tutumlarına etkisi. *Türkiye Bilimsel Araştırmalar Dergisi*, 5(2), 165-182.

Altıparmak, M., Kurt, İ. D., & Kapidere, M. (2011). "E-Öğrenme ve Uzaktan Eğitimde Açık Kaynak Kodlu Öğrenme Yönetim Sistemleri", Malatya: Akademik Bilişim'11- XIII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri Kitabı, ss.319-327.

Aslan, M. (2020). Examination of the Professional Belief Level of the Physical Education Teacher Candidates and Factors Affecting Their Belief Level: A Mixed-Method Research. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(4), 330-349., Doi: 10.29329/epasr

Aydın, M., Atabay, M., & Aydın, M. (2021). Covid-19 pandemi sürecindeki uzaktan öğreticilerin yeterlilik durumlarının belirlenmesi. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 7(3), 94-126.

Ayık, A., & Atas, Ö. (2014). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öğretme motivasyonları arasındaki ilişki. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 25-43.

Bal, H. (2019). Öğretmenlerin Eğitimde Yeni Teknolojileri ve Web 2.0 Araçlarını Kullanmalarının Değerlendirilmesi. T.C. Milli Eğitim Bakanlığı.

Başaran, M., & Kılınçarslan, R. (2021). Uzaktan eğitimle ilkökuma yazma öğretiminde Web 2.0 araçlarıyla tasarlanan oyunların etkililiği. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 6(1), 186-199.

Birişçi, S., Kul, Ümit., Aksu, Z., Akaslan, D., & Çelik, S. (2018). Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik Algısını Belirlemeye Yönelik Ölçek (W2öyaö) Geliştirme Çalışması. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(1), 187-208.

Bozkurt, A. (2013). Açık ve Uzaktan Öğretim: Web 2.0 ve Sosyal Ağların Etkileri. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri (s.689-694). Antalya: Akademik Bilişim

Can, S., & Kerkez, F. İ. (2022). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Acil Uzaktan Öğretim Sürecinde Web 2.0 Araçlarını Kullanma Düzeyleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(2), 16-27.

Cin, A., & Yelken, T. Y. (2019). Ortaokul öğretmenlerinin teknolojik pedagojik alan bilgileri ile bilişim teknolojisi kullanım düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(65), 741-755.

Çok, C. & Günbatır, M. S. (2022). Covid-19 Pandemisi Sürecinde Öğretmenlerin Uzaktan Eğitime İlişkin Öz-Yeterlik Algıları. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 12 (1), 57-81 . DOI: 10.17943/etku.942850

Dadandı, İ., Kalyon, A., & Yazıcı, H. (2016). Eğitim Fakültesinde Öğrenim Gören ve Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Öğretmen Adaylarının Öz-Yeterlik İnançları, Kaygı Düzeyleri ve Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutumları. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 253-269.

Demiray, U., & Adıyaman, Z. (2002). Kuruluşunun 10. Yılında Açıköğretim Lisesi ile İlgili Çalışmalar Kaynakçası. Eskişehir: 2. Baskı

Dietrich, N., Kentheswaran, K., Ahmadi, A., Teychené, J., Bessière, Y., Alfenore, S., ... & Hébrard, G. (2020). Attempts, successes, and failures of distance learning in the time of COVID-19. *Journal of Chemical Education*, 97(9), 2448-2457.

Durmuş, A. (2015). Web 2.0 Araçları ve Eğitsel Uygulamalar. Buket Akkoyunlu, Aytekin İşman & Ferhan Odabaşı (Ed). Eğitim Teknolojileri Okumaları. (S. 525 - 536) TOJET - Sakarya Üniversitesi [Çevrim içi erişim: <http://www.tojet.net/e-book/eto.pdf>]

Dündar, S. (2014). Reasons for choosing the teaching profession and beliefs about teaching: A study with elementary school teacher candidates. *College Student Journal*, 48(3), 445-460.

Dünya Sağlık Örgütü (World Health Organization: WHO) (2022). WHO Coronavirus (COVID-19) Dashboard. <https://covid19.who.int/> Son erişim tarihi: 04.12.2022

Erhan, S. E., & Tamer, K. (2009). Doğu anadolu bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11 (3), 57- 66.

Gelişli, Y. (2015). Uzaktan Eğitimde Öğretmen Yetiştirme Uygulamaları: Tarihçe ve Gelişim, *Journal of Research in Education and Teaching*, 4(3). 313-321.

Güllü, M., & Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate data analysis (7th edition)*. Essex: Pearson.

Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanma sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1) 603-634.

Johnson, B., & Christensen, L. (2014). *Eğitim araştırmaları: Nicel, nitel ve karma yaklaşımlar*, (Çev. Demir, S. B). Ankara: Eğiten Yayıncılık.

Kannan B (2015). Attitude of higher secondary students towards physical education. *International Journal of Teacher Educational Research*, 4(1), 19-25.

Kerkez, F. İ., & Serpil, S. O. Y. (2022). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin COVID-19 Salgını Döneminde Acil Uzaktan Eğitim Deneyimleri ve Ders Kazanımlarını Sağlamaya Yönelik Bireysel Çözümleri. *Journal of Global Sport and Education Research*, 5(1), 1-17.

Keskin N., Öncü, E., & Kılıç, S. K. (2016) Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Öz-Yeterlikleri. Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 93-107., 2016, 14 (1), 93-107.

Kılınçer, Ö., & Afacan, Ş. (2019). Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları. *Journal of Kirsehir Education Faculty*, 20(2), 563-594.

- Kırık, M.A. (2014). "Uzaktan Eğitimin Tarihsel Gelişimi ve Türkiye'deki Durumu", *Marmara İletişim Dergisi*, Sayı: 21 s. 73-94.
- Kızılkaya Namlı, A., & Yücekaya, M. A. (2021). Motivation and job satisfaction of physical education teachers during pandemic. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 17 (Pandemi Özel Sayısı), 1-1.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling* (pp. 3-427). New York: The Guilford Press.
- Kul, Ü., Birişçi, S., & Kutay, V. (2022). During COVID-19 Pandemic ICT Integration Proficiency as a Predictor of Web 2.0 Self Efficacy Beliefs of Teachers. *Cukurova University Faculty of Education Journal*, 51(1), 391-409.
- Lei, S. A., & Gupta, R. K. (2010). College distance education courses: Evaluating benefits and costs from institutional, faculty and students' perspectives. *Education*, 130(4), 616-631.
- Lin, D. T., Ganapathy, M., & Kaur, a. M. (2018). Kahoot! it: gamification in higher education. *Pertanika Journals Social Sciences & Humanities*, 565-582.
- Maccallum, R. C., Browne, M. W., & Sugawara, H. M. (1996). Power analysis and determination of sample size for covariance structure modeling of fit involving a particular measure of model. *Psychological Methods*, 13(2), 130-149. doi:10.1037/1082-989X.1.2.130
- Mete, F. & Batıbay, E. F. (2019). Web 2.0 uygulamalarının Türkçe eğitiminde motivasyona etkisi: Kahoot örneği. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 1029-1047.
- McLoughlin, C., & Lee, M. J. (2007). Listen and learn: A systematic review of the evidence that podcasting supports learning in higher education. *EdMedia+ Innovate Learning*, 1669-1677.
- Odabaş, H. (2003). İnternet Tabanlı Uzaktan Eğitim ve Bilgi ve Belge Yönetimi. *Türk Kütüphaneciliği*, 17(1), 22-36.
- Özbay, Ö. (2015). Dünyada ve Türkiye'de Uzaktan Eğitimin Güncel Durumu. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, (5), 376-394.
- Özcan, G., Mirzeoğlu A.D., & Çoknaz, D. (2016). Öğrenci gözüyle beden eğitimi ve spor dersi ve öğretmeni. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16 (1), 270-291.
- Pawlowski, T., Downward, P., & Rasciute, S. (2011). Subjective well-being in european countries: on the age specific impact of physical activity. *European Review of Aging And Physical Activity*, 8, 93-102.
- Pehlivan, Z. (2010). Beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizi. *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 126-141.
- Preacher, K. J. & Hayes, A. F. (2008). Asymptotic and resampling strategies for assessing and comparing indirect effects in multiple mediator models. *Behavior Research Methods*, 40, 879-891.

Rasciute, S., & Downward, P. (2010). Health or happiness? what is the impact of physical activity on the individual? *Kyklos*, 63(2), 256-270.

Reddigan, J. I., Ardern, C. I., Riddell, M. C., & Kuk, J. L. (2011). Relation of physical activity to cardiovascular disease mortality and the influence of cardiometabolic risk factors. *The American journal of cardiology*, 108(10), 1426-1431.

Reise, S. P., Moore, T. M., & Haviland, M. G. (2010). Bifactor models and rotations: Exploring the extent to which multidimensional data yield univocal scale scores. *Journal of Personality Assessment*, 92(6), 544-559. doi:10.1080/00223891.2010.496477

Reportlinker (2022). <https://www.reportlinker.com/p03646043/Global-Mobile-Learning-Industry.html#:~:text=Amid%20the%20COVID%2D19%20crisis,10.3%25%20over%20t he%20analysis%20period.> Son erişim tarihi: 04.12.2022

Sarı, E. (2019). Web 2.0 uygulamalarına göre tasarlanmış fen bilimleri dersinin etkinliğinin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Düzce Üniversitesi, Düzce.

Skinner, A. C., Perrin, E. M., & Skelton, J. A. (2016). Prevalence of obesity and severe obesity in US children, 1999-2014. *Obesity*, 24(5), 1116-1123.

Şenyurt, Y. S., & Şahin, Ç. (2022). Covid-19 Salgınında Uzaktan Eğitim Sürecinde Web 2.0 Araçlarının Kullanımı ile İlgili Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri. *Uluslararası Bilim ve Eğitim Dergisi*, 5(1), 34-49.

T.C. Millî Eğitim Bakanlığı (2020). <https://www.meb.gov.tr/turkiye-uzaktan-egitim-istatistikleriyle-dijital-dunyanin-listelerini-zorladi/haber/21158/tr>, Son erişim tarihi: 04.12.2022

Tican, C., & Gökoğlu, S. D. T. (2021). Ortaokul matematik öğretmenlerinin uzaktan eğitim matematik dersine ilişkin görüşleri. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 767-786.

Tuncer, M., & Bahadır, F. (2016). Öğretmen Adaylarının Teknopedagojik Alan Bilgisi Yeterlikleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Açısından Değerlendirilmesi. *Electronic Turkish Studies*, 11(9).

Tümen Akyıldız, S. (2020). College students' views on the pandemic distance education: A focus group discussion. *International Journal of Technology in Education and Science (IJTES)*, 4(4), 322-334.

Uğraş, S. & Dindar, M. D. (2019). Beden Eğitimi Öğretmenliği Mesleki İnanç Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması. *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2 (1), 23-34. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/comusbd/issue/50645/654606>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization-UNESCO (2022). <https://www.unesco.org/en/covid-19/education-response/initiatives>, Son erişim tarihi: 04.12.2022

Usta, E., & Korkmaz, Ö. (2010). Öğretmen adaylarının bilgisayar yeterlikleri ve teknoloji kullanımına ilişkin algıları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Uluslararası insan bilimleri dergisi*, 7(1), 1335-1349.

Xu, D., & Xu, Y. (2019). *The promises and limits of online higher education: Understanding how distance education affects access, cost, and quality*. Washington, DC: American Enterprise Institute.

Yalçın, S. (2021) Arapça Kelime Öğretiminde Web 2.0 Araçlarının Önemi ve Materyal Hazırlama Uygulamaları. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(1), 517-538.

Yalçınkaya, S. (2006). "Web Tabanlı Uzaktan Eğitim Sistemi ve Çukurova Üniversitesi Öğretim Elemanlarının Yatkınlıkları", Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı, Adana.

Yücekaya, M. A. (2022). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Yeterliliği ile Uzaktan Eğitim Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Kızılkaya Namlı A. & Bingölbalı, A. Ed.). *Beden eğitimi ve spor araştırmaları-2022*. (s.95-109), Efe Akademi.

Yücekaya, M. A., Sağın, A. E., & Uğraş, S. (2021). *Physical Education and Sports Lesson in Distance Education: Content Analysis of Videos on Youtube*. *IJERI: International Journal of Educational Research and Innovation*, (15), 533-551.